

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

18. ČÍSLO / XXVI. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

6. KVĚTNA 2018

Z obsahu:

**Křest - znamení
křesťanské víry**

Katecheze Svatého otce
Františka při generální
audienci 18. dubna 2018

- strana 2 -

**Blahoslavený
Jeremiáš z Valaška**

Libor Rösner

- strana 4 -

**Hlásejte evangelium
veškerému stvoření
(Mk 16,15)**

Dom Pateau,
opat z Fontgombault

- strana 6 -

**Panna Maria -
Královna máje**

P. Štefan Ištvanik CSsR

- strana 7 -

Vizionář:

**Tajemství zjevení
v Tre Fontane (5)**

Saverio Gaeta

- strana 9 -

**Hrdinský kněz, mučedník
sv. Jan Sarkander**

- strana 10 -

**Dopis čínských křesťanů,
kteří žádají o azyl
v České republice**

- strana 11 -

Pouť Matic

Mgr. Daniel Dehner

- strana 13 -

Paul Gustave Doré (1832-1883): Nanebevstoupení, detail

Křest - znamení křesťanské víry (Jan 3,5-6)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

18. dubna 2018 na nám. Sv. Petra v Římě

Pokračujeme v této velikonoční době katechezemi o křtu. Význam křtu jasně vysvětluje z jeho slavení, ke kterému proto obrátíme svoji pozornost. Když uvažujeme o textech a slovech liturgie, můžeme nahlédnout milost i závazek této svátosti, kterou je třeba objevovat vždy znovu. Připomíná nám to kropení svěcenou vodou, které se koná při obnově křestního vyznání o velikonoční vigílii, popřípadě na začátku nedělní mše.

Událost, ke které dochází ve slavení křtu, totiž probouzí duchovní dynamiku, která proniká veškerý život pokřtěných.

Je zahájením procesu, který umožňuje život ve spojení s Kristem v církvi. Návrat k prameni křesťanského života nás tedy přivádí k lepšímu chápání daru, který jsme obdrželi v den svého křtu, a k obnově závazku odpovídajícího situaci, ve které se nacházíme dnes. Obnova závazku, lepší chápání tohoto daru, kterým je křest, a připomenutí si dnu svého křtu. Minulý týden jsem vám dal za domácí úkol zjistit si datum svého křtu... Kdo tak neučinil, ať si to zjistí, protože je to den znovuzrození, jsou to druhé narozeniny.

Nejprve je v obřadu přivítání klade na otázku po jménu kandidáta, protože

jméno indikuje totožnost člověka. Když se představujeme, řekneme nejprve svoje jméno, abychom vyšli z anonymity. Anonym je ten, kdo nemá jméno. Beze jména zůstáváme neznámí a nemáme práva, ani povinnosti. Bůh dává každému jméno, poněvadž nás má rád jednotlivě, v konkrétnosti našich životů. Křest roznítl osobní povolání, abychom žili křesťansky, což se bude rozvíjet celý život. A zahrnuje osobní odpověď, nikoli vypůjčenou na způsob „zkopíruj a vlož“. Křesťanský život je totiž utkán z řady povolání a odpovědí. Bůh v průběhu let stále vyslovuje

Pokračování na str. 5

Zpytujeme při četbě následujících stran Světla své svědomí a zkoumejme, jaký je náš vztah k Pánu Ježíši, ke katolické církvi a k naší nebeské Matce, Panně Marii. Výzva hodná slavného Ježíšova nanebevstoupení (slavíme ve čtvrtek) i mariánského měsíce května. Proč? Protože jsme se při křtu stali Božími dětmi a naší nebeskou Matkou je Panna Maria, protože Ji tak ustanovil Ježíš na kříži. Tím více se na nás vztahují slova bl. Jeremiáše z Valašska o lásce k Bohu. (str. 4-5) K Bohu, který si zaslouží být milován, protože je převelice dobrý a tak mnoho pro nás udělal. Uvážíme-li životní příklady těch, kdo nás na cestě víry předešli a došli, jak jsme přesvědčeni, slávy nebe, pak nám nezbyvá než si přiznat, že oni obstáli v těžkostech a útrapách, v pronásledováních a nesvobodě ne nepodobných těm, jež prožívají lidé dnes. Ano, snadno najdeme světce či významnou osobnost, kteří svoji víru osvědčili v situacích srovnatelných s naším životním osudem. Mohli-li oni, můžeme i my...

Dnešní svět nám říká, že neexistuje žádná pravda a žádná jistota, každý má své právo, být i na úkor práva druhého... A přece je to všechno lež! Existuje totiž evangelium! (str. 6) A ten, kdo se drží evangelia, nemusí nutně zoufat se sou-

Editorial

časným světem, protože ví, komu a čemu uvěřil. I když to vypadá v dnešním, válkami a rozličnými falešnými ideologiemi otráveném světě tak, že není rozumného východiska, i přesto existuje Vítěz: Trojjediný Bůh - milující Otec, vzkrísený Ježíš, Utěšitel Duch Svátý. A jeho cestu k záchraně a ke spáse bezpečně najdeme v evangeliu. Na to stále myslíme, toho se držíme!

Tak jako to dělali a dělají pronásledovaní křesťané. Dnešní neděle je dnem modliteb za ně... Nemusíme myslet jen na křesťany v Číně, zvláště i na ty, kteří v naší zemi požádali o azyl (str. 11), ale i na pronásledované křesťany v jiných zemích světa. A vzpomeňme rovněž na dobu před 30 lety, kdy jsme i v naší zemi měli režim, jenž křesťany pronásledoval. Měli bychom tyto vzpomínky oživit a zapojit do svých modliteb i úmysl, aby se naše země nevrátila do „starých kolejí“. Spolu s návratem kardinála Berana se sice můžeme v pražské katedrále těšit také z instalace sousoší sv. Vojtěcha (str. 12), kterému po únorovém převratu v roce 1948 hrozila likvidace. Avšak zároveň jsme nuceni sledovat s napětím

současný vývoj politického směřování naší země, jemuž se patří přiřadit výrazný vykřičník! Povzbuzením, že potenciál k duchovní obrodě náš národ má, může být i nedávná pouť Matic. (str. 13) Ne skládejme tedy duchovní zbraně, ale naopak: Mobilizujme!

Panna Maria, Královna máje, nám v tom jistě ráda přispěje svoji pomocí i ochranou. Vždyť skrze Ni přišel na svět Boží Syn, aby nám znovu daroval život věčný. A Maria, jako naše dobrá Matka, kterou nám Ježíš na kříži dal, nabízí svou ochranu vždy, když je ohrožen náš věčný život. (str. 7-8) A i na to myslíme a Ji se držíme! Buďme si jisti, že s její pomocí pak obstojíme i v době pronásledování, útisku, útoků zvrácených ideologií, podobně jako Bruno Cornacchiola, když pod ochranou Panny Marie zůstal věrný nastoupené cestě k obrácení, k pevné víře v Ježíše. (str. 9)

Volejme proto jako moudré Boží děti, i když víme, že ne všichni lidé dojdou záchranu: „Kněžno máje, skryj nás pod svůj ochranný plášť a uchraň naši zemi i celý svět od Zlého! A tam, kde se zdá, že ďábel vítězí, přispěchej, dobrá Matko, na pomoc a vysvobod lidské duše ze spárů jeho moci! Důvěřujeme Ti, Panno Maria. Amen.“

Daniel Dehner

Dnes jsi pozván na setkání na rozloučenou. Připrav se na ně lépe než kdykoliv jindy. Ten, kdo má před svým odchodem poslední příležitost mluvit se svými drahými, sdělí jim především to, co mu nejvíce leží na srdci. To, co slyšíš z Ježíšových úst, je veliká a slavnostní závěť, která završuje všechno to, co dosud řekl. Jeho slova přijmej doslova jako jeho poslední a nejsvětější vůli, kterou musíš vždy s posvátnou úctou uchovávat ve svém srdci. Ježíš nám chce předat nejen svou závěť, ale i nejdražší dědictví.

To, co tvoří samu podstatu vnitřního života, kterým žije Boží Trojice, je nekonečná láska. Z její přemíry vyplývá, že Bůh chce do tohoto svého nejsvětějšího koloběhu zapojit také tebe. Vše, co bylo k tomu zapotřebí, Boží Syn, poslušný Otcovy vůle, opravdu vykonal: sestoupil nejpokornějším způsobem až k tobě, slovem i skutky ti zjevil sám sebe a nakonec se ti vydal beze zbytku a spojuje se s tebou dokonale tím, že se stává skutečným pokrmem a nápojem tvé duše. Nyní je na tobě, abys stejně pokorně pochopil a přijal, jaký má být tvůj nezbytný vklad, abys mohl vstoupit do božského společenství, které ti tak velkodušně připravila a nabízí Pánova dobrota.

Uděluje ti to jako svoje *nové přikázání*⁽¹⁾ a chce s tebou uzavřít *novou úmluvu*⁽²⁾. Již před mnoha přemnoha lety se Bůh přiblížil k člověku, aby mu oznámil svou vůli. Dobře si srovněj, jaký je tu však rozdíl: tehdy Bůh promlouval na vysoké hoře za hromu a vichru, zahalen v *hustém oblaku*, který skrýval jeho tvář⁽³⁾. Tehdy se nikdo nesměl ani přiblížit, *aby se Bůh na něho neobořil*⁽⁴⁾. Nyní přichází tentýž Bůh k lidem jako jeden z nich, zasedne s tebou k jednomu stolu a ukládá ti, abys i ty nadále dělal to, co on sám činil třiatřicet let. Po celou tu dobu pokorně vykonával to, co mu **přikázal** Otec, a činil to s tak dokonalou poslušností, že si ho Otec zamiloval celou svou nekonečnou láskou. Je to láska tak silná a tak hluboká, že ji Otec dvakrát veřejně vyznal přede všemi.⁽⁵⁾

Nesmírnou lásku, kterou tvůj Pán přijímá od svého Otce, nechce si nechat pro

sebe. Otcova láska je pro něho **přikázáním**, aby stejnou láskou miloval tebe. Záleželo mu na tom, abys pokládal za zcela jasné a samozřejmé, že je to **jedna a táž láska**, která si od věčného Otce přes Syna-Člověka našla cestu až k tobě. Není

to láska pouhých slov nebo citů. Je to láska *úmluvy zpečetěné jeho krví*⁽⁶⁾. A zde si můžeš podruhé porovnat nesmírnou cenu jeho nové smlouvy: namísto krve *kozlů a býků*⁽⁷⁾

nastupuje nejsvětější Krev Božího Syna, *kteřá se prolévá za mnohé*⁽⁸⁾, tedy i za tebe. Na tuto lásku se nyní redukuje všechna ostatní přikázání: *Naplněním zákona je láska*.⁽⁹⁾

Do dokonalého společenství s Bohem nemůžeš vstoupit jinak, než když přijmeš toto jeho *přikázání* a bezvýhradně se ztotožníš s úlohou, kterou ti stanovila od věčnosti Boží láska, t ak jak ji přijal a dokonale naplnil Boží Syn. Nemáš na vybranou. Chceš-li být Ježíšovým přítelem, staneš se jím, když děláš to, *co ti přikazuje*. Můžeš se spolehnout, že to je to nejlepší, co se ti nabízí. Jestliže ti jeho přikázání lásky připadá náročné, je to tím, že před tebou nic neskrývá. Ale důvěřuj mu, neboť i on ti důvěřuje jako svému *příteli*, zasvěcuje tě do svých tajemství, *dal ti poznat všechno, co slyšel od svého Otce*. Především nedej na žádné jiné učitele, kteří nejsou z Boha. Jejich učení může vypadat lákavěji, sympatičtěji, nemluví nic o přikázáních, možná mluví i o Ježíši, ale neříkají to, co říká on. Ježíš se za celá tři léta svého kázání nezmínil ani slovem o tom, že si máš zde na zemi zařídit šťastný a spokojený život, že se máš otevřít všemu a širokou cestou vykročit za vším, co ti nabízí svět, že si nemáš dělat násilí a můžeš se přizpůsobit svému okolí a nové době. Nic takového není obsahem jeho kázání a nic podobného nebylo ani obsahem ani smyslem jeho života. Ježíš na tomto světě nemyslel na sebe, vůbec nic si pro sebe nepořídil a vůbec nijak se zde nezařídil. Co tedy dělal? Byl poslušný hlasu svého Otce a miloval, miloval tak, že do úmoru sloužil, hledal to, co zahynulo, a nakonec *dal život za mnohé*.

Když nyní odchází, oprávněně ukládá všem svým přátelům, které si *sám vyvolil*,

Nejvyšší přikázání

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Vyvolil jsem si vás, abyste šli a přinášeli ovoce.

Liturgická čtení

1. čtení - Sk 10,25-26.34-35.44-48

Když Petr přišel do Cesareje, Kornelius mu šel vstříc a padl mu v hluboké úctě k nohám. Ale Petr ho zvedl se slovy: „Vstaň! Vždyť i já jsem jen člověk.“ Tu se Petr ujal slova a promluvil: „Teď opravdu chápu, že Bůh nikomu nestraní, ale v každém národě je mu milý ten, kdo se ho bojí a dělá, co je správné.“ Když ještě Petr mluvil, sestoupil Duch Svátý na všechny, kdo tu řeč poslouchali. A zaslí věřící obrácení ze židovství, kteří přišli s Petrem, že i na pohany byl vylit dar Ducha Svatého. Slyšeli totiž, jak mluví cizími jazyky a velebí Boha. Tehdy Petr řekl: „Může někdo odpírat křestní vodu těm, kteří jako my přijali Ducha Svatého?“ Pak rozkázal, aby je pokřtili ve jménu Ježíše Krista. Potom ho prosili, aby u nich zůstal ještě několik dní.

2. čtení - 1 Jan 4,7-10

Milování, milujme se navzájem, protože láska je z Boha, a každý, kdo miluje, je zrozen z Boha a poznává Boha.

Dokončení na str. 8

aby již přestali myslet na sebe a milovali druhé tak, jak miloval on, to znamená třeba až do krajnosti. *Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo položil život za své přátele. Kdo nemiluje, nepoznal Boha, protože Bůh je láska. Zdá se ti, že Pán od tebe žádá příliš mnoho? Lekáš se jeho náročnosti? Přiznej se mu ke své úzkosti. Zeptej se ho, proč si vyhledl právě tebe, když jsi tak slabý, že se bojíš o své pohodlí. Odpoví ti zcela upřímně: *Aby moje radost byla v tobě, aby tvoje radost byla úplná. Vyvolil jsem si tě, abys nesl ovoce a tvoje ovoce aby zůstalo. Věříš mi? Přestaň se bát. Nenechávám tě přece samotného, a kromě toho, za cokoliv poprosíš v mém jménu, Otec ti to dá.**

Setrvej v tiché modlitbě, dokud tvé srdce neobejme tuto radost a samo nezavolá: *Jásejte Hospodinu, všechny země, radujte se, plesejte a hrejte!*⁽¹⁰⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Jan 13,34; ⁽²⁾ Lk 22,20; ⁽³⁾ srov. Ex 19;

⁽⁴⁾ Ex 19,24; ⁽⁵⁾ srov. Mt 3,17; 17,5;

⁽⁶⁾ Lk 22,20; ⁽⁷⁾ Žid 9,12; ⁽⁸⁾ Lk 22,20;

⁽⁹⁾ Řím 13,10; ⁽¹⁰⁾ srov. Ž 98,4-6

Blahoslavený Jeremiáš z Valašska

Neuměl číst, neuměl psát, zato uměl žít životem dokonalého řeholníka. Díky tomu je dnes zapsán v Beránkové knize života.

Na svět přišel 29. června 1556 v rumunské vsi Tzazo, přesněji na jihu dnešního Rumunsko, v historické zemi zvané Valašsko. Rodiče Stoika a Markéta Kostistovi byli vzornými křesťany a malého Jana, jak chlapce pokřtili, vedli ke Kristu. Jako jiné děti hltají odmala pohádky, malý Jan (rumunsky Ion) se nemohl nasytit matčina vyprávění o Itálii, o jejím ryzím křesťanském duchu a hotovém ráji na zemi. Bohabojná žena svého syna pro Itálii nadchla, Jan nabyl dojmu, že na Apeninském poloostrově se to jen hemží dobrými křesťany a svatými řeholníky.

Před nabytím dospělosti se Jan za svým snem vypravil. V jeho rozhodnutí lze vnímat úžasnou prostotu a odevzdanost do rukou Božích. Vždyť do té doby prakticky nepřekročil humna rodné vesnice, neuměl číst ani psát, jediný jazyk, který ovládal, byl dialekt rodného kraje, jemuž v jiné části země nerozuměli, neměl ani vindru, neměl nic. Po cestě se musel živit vším, co mu přišlo pod ruku, později s trochou nadsázky konstatoval, že během tohoto putování nebyl jen pátelem a lupičem.

V samotné Itálii pak osmnáctiletý Jan zažíval jedno rozčarování za druhým, jak se mu postupně bortily růžové představy o zemi oplývající mlékem zbožnosti a strdím svatosti. Sedm let se ve službě u lékaře Pietra Lo Iacona z Bari trávil zkažeností okolí. Po sedmi hubených letech byl už napůl odhodlán k návratu ze země prázdných sýpek, ale Bůh pro něj měl uchystán jiný plán.

V postní době léta Páně 1578 se vypravil do Neapole, aby se zde připravil na Velikonoc. V atmosféře příprav na největší křesťanské svátky, ve dnech naplněných procesími, křížovými cestami a bohoslužbami se cítil báječně. To hlavní se však událo v osobní sféře: Jan zde narazil na bratry kapucíny a jeho srdce zaplesalo: tak matka přece jen měla pravdu! Muži v hnědých kutnách s kápí jej okouzlili. Nalezl v nich onen ideál, o němž slyšel v rodném Tzazu. Jejich způsob sloužení a prožívání mši, jejich kázání i jed-

nání s lidmi a mezi sebou navzájem jej přiměly pronést: „*Stanu se jedním z nich.*“

Požádal provinčního ministra P. Urbana z Giffoni o přijetí do řádu a jeho přání bylo vyslyšeno. Odložil světský oděv i světské jméno a obojí přijal řeholní – odteď nosil jméno starozákonního proroka Jeremiáše.

„Říkejte Otče náš, protože to je tu nejlepší modlitba, kterou může křesťan konat, vždyť se jí apoštolové naučili od samého Boha. Milujme tohoto velkého Boha, který si zaslouží být milován. Neurážejme ho, protože je převlece dobrý; je tak dobrý odměňovatel, protože pro nás mnoho udělal. Božská láska činí všechno snadnějším.“

(bl. Jeremiáš z Valašska)

Zhruba sedm let plnil různé funkce. Byl kuchařem, zahradníkem, sakristiánem, chodil po almužně pro chudé aj. Sedm let, která vnitřně považoval za léta tučná. Netušil, že na něj čeká dalších 40 let stejně tak tučných, ne-li tučnějších. V roce 1585 byl v klášteře v Pozzuoli pověřen péčí o nemocné. A v ní se tento pros-

Blahoslavený Jeremiáš z Valašska

tý řeholník, který se nikdy nenaučil číst ani psát, zapsal do srdcí všech.

„*Kdo se v milosrdné lásce může vyrovnat bratru Jeremiášovi?*“ říkalo se po celém okolí. Zamilován do Lásky lásku rozdával plnými hrstmi a vyzařoval na míle daleko. S nevidanou starostlivostí obskakoval kdekterého pacienta, zároveň jim do-
dával i útěchu pro duši, když naslouchal jejich hořekování a když jim jako Šimon z Kyrény pomáhal s nesením kříže; také když procházel ulicemi města a jako Veronika pomyslnou rouškou utíral pot z tváře všech, kteří pod tíhou svého kříže padali – chudým i bohatým, pánům i kmánům. Otevíraly se před ním všechny dveře, chatrná vrátka nejnuznějších příbytků i bohaté tepané brány paláců.

Bratr Jeremiáš totiž přinášel něco, co se nedá vyčíslit a zaznamenat, něco, co lze zakusit jen srdcem a po čem všechna srdce z hloubi prahnou. Těm, kdo to potřebovali, přinášel i materiální dary, byl schopen rozdat úplně vše, žil nejen bez hole a mošny, ale neměl ani, kde by hlavu složil, neboť na rozdíl od lišek neměl ani své doupe, tedy celu, spával totiž v celách nemocných spolubratří. Pro chudobné vyžebraval po městě jídlo i ošacení, což sice bylo mezi kapucíny součástí jejich služby druhým, méně obvyklé však bylo, aby někdo – tak jako bratr Jeremiáš – rozdával vyžebřané prostředky prvnímu potřebnému, kterého potkal. Rozdával i z klášterní kuchyně a zahrady a na námitky spolubratřů odpovídal tím, že „*chudým máme vždy dávat jako almužnu to nejlepší, to, co chutná, ne to, co nám nechutná.*“

Představení dobře rozpoznávali, že nejde o prázdnou pózu řeholníka pocházejícího z rumunského Valašska, z něhož na všechny strany tryská pravá františkánská radost, pokora a dobrota. Ne každý dovedl posluhovat za hranici sebeobětování nemocným, či dokonce malomocným tak jako on. Bratr Jeremiáš se skláněl bez mrknutí oka k těm, u nichž sebezbožnější spolubratři měli značné potíže potlačit přirozený lidský odpor k nesnesitelnému zápachu z otevřených mokvajících ran či hnisajících vředů.

Díky naprostému sebeodevzdání bratra Jeremiáše v tom působilo i nadpřirozeno – nemocní ubožáci mu nepáchli, odér linoucí se z jejich zaživa uhnívajících těl se v jeho chřípí měnil v líbeznou vůni, jak to známe ze života některých jiných světců pečujících o těžce nemocné; u něj konkrétně „*ve vůni drahých parfémů*“, jak říkával. Byli mu nejmilejší společností.

Ale nejen péči o nemocné živ byl bratr Jeremiáš. Navštěvoval vězně, usmiřoval zneprátené sousedy, zastával se nespravedlivě trestaných sluhů, sháněl věno pro osiřelé dívky, aby se mohly dobře provdat. Sloužil svým bratřím v klášteře, umýval jim nohy, pral jejich hábity, vykonával za ně rozličné práce... *Serviam* – budu sloužit bylo jeho osobní heslo. Sloužil, aniž by o tom přemýšlel, aniž by za to vyžadoval odměnu, či dokonce si sám nechal sloužit. Jednal po vzoru matky žijící dnem i nocí pro své děti. A jeho dět-

mi byli všichni lidé, s nimiž přicházel do styku, všechny je zaplavoval skutky milosrdenství.

Nejen jimi, ale i vyprávěním příběhů, v němž byl mistrem nad mistry. Měl patrně obrovský vypravěčský talent, protože vyprávění po něm loudili nejen spolubratři a nemocní, pro něž to znamenalo oblažující chvílku v jejich trápení, ale i představitelé městské a vůbec společenské elity. Poučné příběhy vyprávěné poutavým způsobem zvyšovaly už tak velkou popularitu dobrosrdečného bratra Jeremiáše.

Všechny vnější projevy pravé křesťanské lásky vycházely z hluboké a usebrané modlitby pokorného kapucínského bratra, při níž se mu jednoho srpnového dne léta Páně 1608 (na vigílii Nanebevzetí Panny Marie) zjevila Matka Boží v nebeské slávě, leč bez koruny na hlavě. Na otázku, proč tomu tak je, odvětila: „*Mou korunou je tento můj syn*.“ Vidění Nejsvě-

tější Panny mělo za následek ještě větší Jeremiášovo zaujetí službou bližním, ještě hojnější rozdávání milosrdenství, ač se to zdálo nemožné.

Však také když 5. března 1625 uprostřed služby zemřel, oplakávali jej všichni pozůstali jako matku. Přesně takto svůj žal pojmenovali – jako by nám zemřela matka. Skonal uprostřed služby, ježto smrt si jej našla v Torre del Greco, kam odešel z nařízení kvardiána ošetřovat nemocné.

Jakmile byl v září roku 1625 zahájen beatifikační proces, mělo se za to, že je to jen otázkou času, kdy bude zdárně ukončen. Avšak trvalo tři a půl století, než se tak stalo – proces totiž ustrnul na mrtvém bodě a časem upadl v zapomnění. Jméno kapucínského bratra původem z Rumunska se světu připomnělo až ve 20. století, kdy jej Jan Pavel II. dne 30. října 1983 konečně prohlásil za blahoslaveného.

Křest – znamení křesťanské víry - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

naše jméno a tisícerými způsoby nás povolává, abychom se připodobnili jeho Synu Ježíši. Jméno je proto důležité! Velmi důležité. Rodiče přemýšlí o jménu, jaké dají svému dítěti, ještě před jeho narozením. Je to součást očekávání dítěte, které bude mít ve svém jménu svoji původní totožnost, včetně křesťanského života spojeného s Bohem.

Stát se křesťanem je zajisté dar přicházející shůry (srov. Jan 3,3–8). Víru nelze zakoupit, vyžádat však ano, a dostat ji darem – ano. Pane, dej mi dar víry – to je krásná modlitba. O víru lze prosit, nelze ji koupit. „Křest je tedy především svátostí víry, kterou člověk odpovídá na Kristovo evangelium.“ (*Křestní obřady*, Všeobecný úvod, 3) Ke vzbuzení a oživení upřímné víry odpovídající na evangelium slouží formace katechumenů a příprava rodičů, jakož i naslouchání Božímu slovu při samotném slavení křtu.

Dospělí katechumeni projevují osobně to, co touží obdržet darem od církve, a děti jsou představeny svými rodiči a kmotry. Oni mohou v tomto dialogu vyjádřit vůli, aby maličci přijali křest, a církev zase úmysl jej udělit. „Kněz i rodiče to dají najevo tím, že udělají dětem na čelo kříž.“ (*Křest malých dětí*, Úvod, č. 16) „Zname-

ni kříže na počátku slavnosti vyjadřuje Kristovu pečeť na tom, který mu hodlá náležet, a znamená milost vykoupení, kterou nám Kristus získal svým křížem.“ (*Katechismus katolické církve*, 1235) Při

obřadu znamenáme děti křížem... Chtěl bych se vrátit znovu k tomuto argumentu, o kterém jsem již mluvil. Umí se naše děti znamenat křížem? Nejednou jsem viděl, že moc ne. Vy, tatínkové a maminky, dědečkové a babičky, musíte děti učit, jak se pokřizovat, protože je to připomínka toho, k čemu došlo ve křtu. Naučíme-li děti pokřizovat se, budou to umět potom jako dospělí.

Kříž je rozpoznávacím znamením, které ukazuje, kdo jsme. Naše řeč, myšlení, pohled i jednání se nachází pod znamením kříže, tedy pod znamením Ježíšovy

lásky projevené až do konce. Děti jsou znamenány na čele. Katechumeni jsou znamenáni také na tělesných smyslech spolu s těmito slovy: „Přijměte znamení kříže na uši, abyste naslouchali Pánovu hlasu“, „na oči, abyste spatřili zář Boží tváře“, „na ústa, abyste odpovídali Božímu slovu“, „na hrud', aby Kristus vírou přebýval ve vašich srdcích“ a „na ramena, abyste nesli sladké Kristovo jho“ (*Uvedení do křesťanského života*, č. 85). Křesťany se stáváme do té míry, v jaké se do nás vtiskne kříž jakožto „velikonoční“ znamení (srov. Zj 14,1; 22,4), a zviditelní se také navenek křesťanský postoj k životu. Pokřizovat se po probuzení, před jídlem, v nebezpečí, na obranu před zlem a před spaním znamená říci sobě i druhým, komu patříme a kým chceme být. A jako to činíme při vstupu do kostela, můžeme tak činit i doma, kde můžeme mít vhodnou nádobku se svěcenou vodou, takže vždycky, když se vracíme nebo odcházíme, pokřizujeme se touto vodou a připomeneme si tak, že jsme pokřtěni. A opakuj, nezapomeňte učit děti správně se znamenat křížem.

Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan

Hlásejte evangelium veškerému stvoření (Mk 16,15)

V tomto velikonočním čase mezi Nanebevstoupením Krista a Letnicemi, který je bohatý na duchovní milosti, chceme meditoval nad krásným kázáním, které přednesl na svátek Nanebevstoupení Krista v roce 2014 Dom Pateau, opat z Fontgombault (dominikánský klášter ve Francii).

Závěr Markova evangelia, který vybrala církev pro mši na Nanebevstoupení Krista, podává zprávu o rozeslání jedenácti apoštolů.

Viditelné poslání Syna Božího, který se stal člověkem, přichází na konci jeho života. Nyní jsou na řadě apoštolové, aby zvěstovali evangelium, radostnou zvěst Ježíše Krista veškerému stvoření.

Nyní začala pro apoštoly velká nověna, která se zakončila vylitím Ducha Svatého o ránu svatodušního svátku. Během těchto dnů neměli apoštolové opustit Jeruzalém, ale měli čekat na Parakléta, který byl slíben od Otce (srov. Sk 1,4). On má přijít, aby osvětlil srdce a duše ještě vlažná a aby je rozehrál. Ježíš ví o hranicích možností těch, jimž byla svěřena evangelizace světa. Vyslání apoštolů předcházelo pokárání Ježíšem. On je kárá kvůli jejich nevěře a zatvrzelosti, „že nepřikládali víru těm, kdo ho viděli vzkříšeného“ (Mk 16,14).

Jsou tato Ježíšova slova ještě aktuální?

Od tohoto dne rozesílá Ježíš stále. On rozesílá nás. Obraťme se na Otce a vyprošujme pro všechny, kteří se stali při biřmování pomazáním svatým křížem dospělými křesťany, o nové vylití Ducha Svatého a jeho dary, abychom se stali podle vzoru apoštolů autentickými svědky Kristovými.

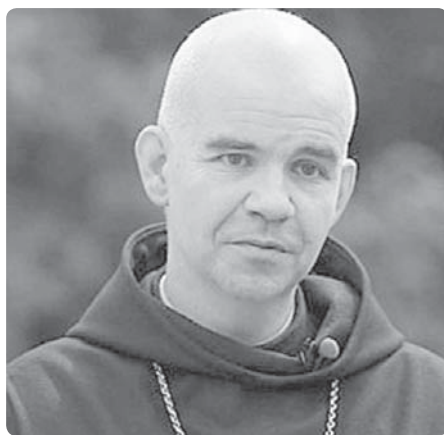
On nám otvírá misijní oblast: hlásejte veškerému stvoření.

Zvěstovat Krista neznamena svázat lidi do změtí předpisů, ale osvobodit je z otroctví jejich vášní. Bylo zapotřebí tří staletí, než pochopila antická společnost mimořádnou milost, kterou je pro lidi návštěva Boží.

Dnes musíme jít stejnou cestou. Ta začíná naším vlastním obrácením. Jsme přesvědčeni, že jsme udělali dobrou volbu, když jsme se rozhodli pro Krista? Rozhodli jsme se tedy skutečně pro Krista? Věříme opravdu, že když zvěstujeme Krista, sloužíme svým bližním?

Dnešní svět je světem diktatur: diktatura jednotlivce, diktatura těch nejmocnějších, diktatura většiny.

Svatý Tomáš Akvinský předložil velmi důležité měřítko pro rozlišování duchů v politickém smyslu: obecné blaho. Ty různé diktatury jsou špatné, když chtějí podporovat blaho jedné části celku. Dobrá politická vláda je povinována, aby poznala obecné blaho všech členů celku a toto podporovala.

Dom Pateau, opat z Fontgombault

Je obtížné v současném politickém životě poznat vůli k podporování obecného blaha.

Cíl zákona spočívá spíše v tom, stanovit maximum průchodnosti a každému umožnit, aby následoval své vášně a aby přitom bylo minimum důsledků pro bližní. Tak se zabrání, aby bylo mnoho nespokojených. Staví se nová lidskost, která nechává ležet na ulici obtížné nebo rušivé bytosti: nechtěné nebo postižené děti, staré lidi, vyvrhele společnosti, ke kterým patří tolik mladých lidí, kteří dostávají odpověď na svoji bídu jenom v alkoholu, v drogách nebo v sebevraždě. Společnost, která si je jistá svým dobrým právem, se spokojuje s tím, že podává fakta v bezduchých statistikách. Za anonymitou čísel se ukrývájí ti, kteří jsou jejich obětmi a o nichž se nesmí mluvit.

Když společnost člověka opustí, neměl by pak on tuto společnost opustit a rozhodnout se zase pro člověka a jeho blaho? „Hlásejte evangelium veškerému stvoření!“ To je odpověď Kristova. Pán shromáždil okolo sebe jedenáct apoštolů. To je málo.

Učedníků Ježíšových bylo celkem několik stovek osob. To není mnoho pro Římskou říši, která se rozkládala kolem Středozemního moře. Přesto se apoštolové zhostili úkolu s pomocí Ducha Svatého a v poslušnosti vůči Kristu přijatého poslání zvěstovat radostnou zvěst. A jejich zvěstování bylo provázeno a potvrzováno Pánem skrze znamení.

Moderní svět se příliš neliší od úpadkové Římské říše, zvláště ne v otázkách morálky a rodiny. Opirat dětem a mládeži autentický vztažný bod, to bylo, je a bude vždycky zbrání všech diktátorů. Proti takovým diktátorům má být křesťan kontrarevolucionářem, když se vyhýbá tomu, nechat se uměle nadnášet a zamlžovat idejemi, zvláště když jsou zaměřeny proti Kristu a proti realitě, aby bylo vidět, z kterého dřeva jsou vytesány.

Jak může člověk ještě naslouchat zpěvům relativismu, které se chytají obdivování každého z nesmyslů, jejichž jediná „zásluha“ spočívá v tom, být v protikladu s křesťanstvím, zděděným po mnoha staletích? A když jsou podrobena důkazům, odsuzují v tichosti s velkou přisností všechny, kdo se učinili hlasateli toho, co bylo ještě včera pravdou nebo základem společnosti.

Říkají, že neexistuje žádná pravda a žádná jistota... To je lež, protože existuje evangelium. „Hlásejte evangelium veškerému stvoření,“ vyzýval Ježíš své učedníky. Chlapci, muži a ženy, všichni stvoření mají právo na pravdu. Mají právo znát Boha.

Máme odvahu odpovědět na jejich očekávání? Spojme se v těchto dnech s apoštoly ve večeradle. Spojme se s jejich modlitbami a prosíme za sebe navzájem o milost Ducha Svatého. Ježíš nás vyslyší. Kéž by nás nemusel jednoho dne kárat kvůli naší lhostejnosti a naší nevěře.

Maria, žena, která uvěřila, kéž provází své děti na cestě! Buďme apoštoly, buďme odvážnými svědky Toho, v něhož jsme uvěřili! Buďme takovými svědky až na hranice země. Amen.

Z Maria heute 5/2017 přeložil -mp-

Panna Maria - Královna máje

Zřeckého bájesloví: Na ostrově Kréta je jeskyně, kterou dal zbudovat král Minós. V této jeskyni je mnoho chodeb a chodbiček, které se navzájem tak proplétají a křížují, že kdo tam vejde, nemá šanci dostat se z jeskyně ven. V tomto labyrintu žil netvor Minotaurus. Pohltil každého, kdo se do tohoto bludiště dostal. Město Athény muselo jako daň posílat každý rok sedm mladíků a sedm dívek na Krétu. Tito mladí lidé se stali potravou pro netvora. Vždy bylo dost pláče, když se losem určovalo, které děti musí přijít o svůj život takovým strašným způsobem. Až jednou se nechal vylosovat princ Théseus. Ne proto, aby byl pohlčen, ale proto, aby zabil netvora a tak zachránil mnohé nevinné životy. Když se dostal na ostrov Krétu, setkal se s princeznou Ariadné. Tě bylo prince líto, protože si uvědomovala, jak těžkému úkolu se odhodlal. Rozmýšlela, jak by ho mohla zachránit. Dostala nápad: Dala mu velké klubko nití, aby před vchodem do jeskyně nit uvázal, a s klubkem prošel zrádným labyrintem. Až splní svůj úkol, bude se moci podle nitě správně vrátit zpět. Théseus tak učinil. Když se v labyrintu potkal s netvorem, pustil se s ním do boje. Po těžkém zápase zvítězil a pomocí nitě se vrátil až k východu z jeskyně. Takto zachránil sebe i ostatní před strašným netvorem.

Svět, v němž žijeme, se v mnohém podobá labyrintu, v kterém se kříží mnohé cesty, cestičky a chodníky. V labyrintu světa lze velmi snadno zabloudit, protože ze správné cesty nás svádějí naši nepřátelé. Naštěstí nám přichází na pomoc ne královská dcera, ale Královna nebe - Panna Maria. Ona nám nepodává klubko nití, ale svoji vlastní ruku, aby nás vedla cestami a chodníky našeho života. Ona nás dokáže ochránit před zablouděním, před nebezpečím těla i duše, pokud Ji o to budeme prosit. A nejen to, Ona dokáže přivést na správnou cestu i ty, kdo už zabloudili.

V Pasově je poutní chrám, v němž je milostný obraz Panny Marie. V jisté době před ten obraz pravidelně přicházel bývalý univerzitní profesor Brull. Přicházel sem za každého počasí, navzdory svému stáří i nemoci. Jeho známí si všíma-

li, jak se zbožně modlivá před obrazem Panny Marie. Jednou jeden z nich prozradil svůj údiv a zeptal se Brulla, proč sem přichází za každého počasí a tak upřímně se modlí. Tehdy Brull řekl: „Můj drahý, já už stojím těsně nad hrobem a mám za sebou hrozný život. Svobodní zednáři mě navrhli za profesora na univerzitě v Landshutu. Mým hlavním úkolem tehdy bylo odvracet mladé lidi od cirkve a ziskávat je pro svobodné zednářství. Tento nehezký úkol jsem plnil velmi svědomitě. Kolik mladých lidí jsem zničil svými přednáškami, to nevím, ale málo jich nebylo. Za toto všechno se musím zodpovídat před soudným Božím stolicem. Když mi nepomůže Ona,“ přitom ukázal prstem na obraz Matky Boží, „jak obstojím před Boží spravedlností?“ Oči se mu zalily slzami. Byly to slzy strachu, lítosti, ale i naděje. Uvědomoval si, že před soudným Boží stolicem nepůjde sám, ale půjde s Pannou Marií, která je nejen jeho Matkou, ale také Matkou Soudce, který ho bude soudit. Pokud soudce a souzený mají stejnou

*Sandro Botticelli (1444-1510):
Regina coeli*

matku, tak potom jsou si bratry a jejich společná matka udělá všechno, aby bratr bratra neodsoudil. Samozřejmě toho si byl vědom univerzitní profesor Brull, ale toto si uvědomujeme také my, neboť Panna Maria je i naší Matkou.

Panna Maria je Matkou nás všech. Ve Francii je městečko Ars, v němž kdysi působil svatý farář Jan Vianney. Mnozí lidé k němu chodili pro útěchu. Rádi se u něho také zpovídali, protože jim připomněl hříchy, na něž zapomněli. Před jeho zpovědníci stály dlouhé řady. Jednou do městečka Arsu přišla jistá pani ze Španělska. Byla oblečená v černém a na její tváři byla vidět bolest, kterou prožívala. Světec vyšel ze zpovědnice a procházel kolem ní. Sehnul se a řekl jí: „Neplačte, je spasen!“ Ona sebou škubla a on zopakoval tato slova. Žena zakroutila hlavou a řekla: „To není možné, vždyť spáchal sebevraždu.“ Světec pomalu a vážně vysvětloval: „Je spasen, jeho duše je v očistci a potřebuje vaše mnohé modlitby. Když skočil z mostu do vody, za ten krátký čas mezi mostem a hladinou vzbudil dokonalou, nadpřirozenou lítost. Tuto milost mu vyprosila Panna Maria, neboť během života vždy v měsíci květnu zdobil její sochu květy. Vzpomeňte si, že někdy si k vám přiklekl, když jste se modlila před její sochou.“ Žena se divila, odkud toto všechno ví, vždyť jí řekl všechno tak přesně, jak to skutečně bylo.

Panna Maria nemůže zapomenout ani na tu nejmenší službičku, kterou Ji prokážeme. Jistě nezapomene ani na naše květnové modlitby a pobožnosti, kterými Ji budeme oslavovat.

Do přístavu Gabon připlula loď, která přivezla věci pro misijní stanici. Bílý otec, tak nazývali černoši svého misionáře, přišel převzít tyto věci, aby je potom přepravil po řece do misijní stanice. S misionářem přišlo i šestnáct mladých a silných černocho, aby mu pomáhali. Jeden námořník je pozoroval, jak usilovně pracovali. Až se obrátil na jednoho z nich a řekl: „Co to máš na krku na řetízku?“ - „No přece medailónek.“ - „K čemu ti to je?“ Mladý černocho se podíval na námořníka a řekl: „Co to máš na rukávu?“ a ukázal na zlatě vyšívanou kotvu. Námořník mu řekl: „Přece kotvu.“ - „Co to znamená?“ zeptal se černocho. Námořník mu odpověděl: „To znamená, že jsem námořník a že mám rád svoji loď.“ - „No vidíš,“ pravil černocho a přitom ukazoval na svůj medailónek, „to znamená, že jsem už

křesťan a mám rád svoji Matku, Pannu Marii.“ Námořník už neměl co říct, jen pochválil černocho, že se tak směle hlásí ke svému křesťanství a k Panně Marii.

Zpytujeme svědomí a zkoumejme, jaký je náš vztah ke křesťanství, k Pánu Ježíši, k církvi a k Panně Marii, která je naší Matkou!

Svěřte sebe i své děti pod ochranu Panny Marie

V měsíci květnu se můžeme zamyslet nad tím, jaký vztah má Panna Maria ke svým ctitelům a jaký vztah mají děvčata a ženy k Panně Marii.

Řeholní sestra z Kongregace dcer Panny Marie Pomocnice píše: „Po smrti své matky jsem zůstala sama se sestrou, která se vůči mně nechovala nejlépe. Od matky jsem se však naučila spoléhat se na Pannu Marii a ve všem se odevzdávat do její ochrany. A tak s její pomocí se mi podařilo, že jsem svoji sestru začala mít skutečně ráda, i přesto, že se ke mně tak chovala. Jednou mě poslala do blízké vesničky k jednomu pánovi, který bydlel sám. Když jsem přišla, zaklepal jsem na dveře. Otevřel mi a pozval mě dovnitř. Nic zlého jsem netušila. Pozvání jsem přijala. Jen co jsem vkročila do pokoje, hned zamkl dveře na klíč, vytáhl jej ze zámku a strčil do kapsy. Začala jsem se třást jako osika. Tušila jsem nebezpečí, které mi hrozilo. Muž vytáhl nůž a řekl mi: »Odtud už neutečeš!« Tehdy jsem s největší vroucností

silně zvolala: »Maria, Pomocnice, zachraň mě!« V té chvíli se dveře pokoje samy otevřely a já jsem jimi vyběhla ven. Běžela jsem a surovec za mnou křičel: »Jestli to někomu prozradíš, tak tě zmlátím!« Jen teď porušuji tajemství, abych vzdala slávu Bohu a poděkovala Panně Marii, která mě od dětství vzala pod svoji ochranu. K ní se snažím přivést všechna děvčata, jež jsou mi nyní svěřena.“

V inspektoriálním domě salesiánů na souostroví Antily organizovali soutěž mariánských kreseb. Rovněž jisté děvčátko se rozhodlo pro účast v soutěži. V určený den představilo svůj výkres, na němž byla namalována Panna Maria Pomocnice. Byl to poměrně skromný obraz. Ale matka, aby odměnila lásku, s níž jej maličká malovala, dala obraz zarámovat. Se sklem a pozlaceným rámem to už byl docela pěkný obraz. Umístila jej do poko-

jičku děvčátka. „Když dcerka tak miluje Pannu Marii, ať nám ji Ona ochraňuje!“ říkávala matka.

Děvčátko spávalo vedle pokoje rodičů. Ti nevěnovali velkou pozornost tomu, že ji někdy slyšeli mluvit ze snu, neboť věděli, že se to občas stává. Tak se stalo, že jednou v hluboké noci nevěnovali pozornost tomu, když slyšeli, že maličká volala: „Maminko, maminko!“ Až když uslyšeli i jiné zvuky kromě jejího volání, přiběhli a spatřili ustrašenou dcerku se zkrvavenými rukama, v kterých držela zlomenou dýku. „Nedotkl se mě, nedotkl se mě!“ říkalo dítě s pláčem. „Kdo?“ – „Ten člověk, který sem vešel. Nedotkl se mě! Když vešel, začala jsem silně křičet a on mi vyhrožoval: »Mlč, nebo tě zabiju!« a hrozil mi dýkou, ale já jsem mu dýku zlomila. Ne já, ale Panna Maria. Ona mu bránila, já jsem neměla sílu, ale ona mi pomáhala.“

Děvčátko mělo poraněné a zakrvácené ruce. Zlomilo dýku z oceli, jako kdyby to byla křehká hračka. Cítila, že to nebyla ona, a přece měla v rukou polámanou dýku a ruce jí krvácely. Matka se slzami v očích pohlédla na obraz Panny Marie Pomocnice, který sama umístila nad dceřinu postýlku, a řekla: „Ochraňuj mi ji!“ Nyní tiskla k srdci svoji dcerku, která mezi vzlyky opakovala: „Nedotkl se mě.“ Stalo se to na souostroví Antily v roce 1977.

Šťastné dítě, které matka již v jeho útlém věku svěří pod ochranu Panny Marie. Šťastné děvče, které uctívá Pannu Marii jako svoji skutečnou duchovní Matku a svěřuje se její mateřské ochraně. Panna Maria nikdy nezklame ty, kdo jí důvěřují. Velmi jí na nás záleží. Byla to poslední vůle jejího Syna, aby nás přijala za svoje děti. Maria svoji mateřskou povinnost vždy plní. První povinností matky je dát dítěti život a pak tento život chránit. Panna Maria nás zrodila pro život věčný, proto nás chrání vždy, když někdo ohrožuje náš věčný život.

Milá děvčata, drahé sestry! Pokud se některá z vás ještě nesvěřila pod ochranu Panny Marie, ať to udělá teď v mariánském měsíci květnu. To vám ze srdce přeji a otcovsky radím.

Z Ludová čítanka na nedele a sviatky.

*Pravidelná příloha časopisu
Misionár, č. 5/2007. Přeložil -dd-
(Redakčně upraveno)*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Kdo nemiluje, Boha nepoznal, protože Bůh je láska. V tom se ukázala Boží láska k nám, že Bůh poslal na svět svého jednorozeného Syna, abychom měli život skrze něho. V tom záleží láska: ne že my jsme milovali Boha, ale že on si zamiloval nás a poslal svého Syna jako smírnou oběť za naše hříchy.

Evangelium - Jan 15,9-17

Ježíš řekl svým učedníkům: „Jako Otec miloval mne, tak já jsem miloval vás. Zůstaňte v mé lásce. Zachováte-li moje přikázání, zůstanete v mé lásce, jako jsem já zachovával přikázání svého Otce a zůstávám v jeho lásce. To jsem k vám mlu-

vil, aby moje radost byla ve vás a aby se vaše radost naplnila. To je mé přikázání: Milujte se navzájem, jako jsem já miloval vás. Nikdo nemá větší lásku než ten, kdo za své přátele položí svůj život. Vy jste moji přátelé, když děláte, co já vám ukládám. Už vás nenazývám služebníky, protože služebník neví, co dělá jeho pán. Nazval jsem vás přáteli, protože vám jsem oznámil všechno, co jsem slyšel od svého Otce. Ne vy jste si vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a určil jsem vás k tomu, abyste šli a přinášeli užitek a váš užitek aby byl trvalý. Potom vám Otec dá všechno, o čem budete prosit ve jménu mém. To vám přikazuji: Milujte se navzájem!“

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (5)

2. Zjevení (čtvrtá část)

Bruno se odebral do kostela Všech svatých na ulici Via Appia nuova,⁽¹⁾ založeného přímo sv. Luigim Orione a vysvěceného v roce 1920.⁽²⁾ Dorazil tam v půl desáté a vyzývavě si stoupl před velký dřevěný kříž:

„Dívám se na něj, dotýkám se dýky, kterou jsem měl s sebou, a říkám: »Ježíši, nemám již naději. Buď najdu kněze, nebo se stanu ateistou. Ale nejprve strhnu i tebe z kříže a pak bude všemu konec.«“

V té chvíli farář kostela don Silvio Ferretti a jeden spolubratr vyšli z fary. Cornacchiola se instinktivně obrátil ke zdi, aby ho nepoznali: důstojný pán ho příliš často slyšával, jak při odchodu věřících ze mše svaté hlasitě bouřil proti katolické nauce, než aby mezi nimi vládlo porozumění. Avšak brzy poté, když se již rozhodl odejít, šel kolem něho rychle malý štíhlý kněz, don Albino Frosi. Bruno ho uchopil za rukáv a pronesl k němu obvyklou formuli: „Otče, musím s vámi mluvit.“ Avšak namísto nepřiměřené či agresivní odpovědi pronesl kněz tentokrát to, co Bruno tolik očekával: „Zdravas, Maria, synáčku, co chceš?“

Rozhovor pokračoval:

„Otče, jsem protestant, kterému se však dostalo nadpřirozeného úkazu, a musím se navrátit do katolické církve.« Klade mi ruku na rameno, ukazuje dovnitř sakristie a říká: »Vidíš toho kněze, který se vysvléká z ornátu?« – »Ano, otče, vidím ho.« – »Běžte tedy za ním, protože ten je pro vás ten pravý.« Říkal mi »ty«, když pronášel slova Panny Marie, a pak mi říkal »vy«, když on sám mluvil se mnou: všiml jsem si poté této odlišnosti, která se mi tolik lí-

bila, neboť svědčila, že samotná událost je zázračná a pochází z nebe.“

Cornacchiola vstoupil do sakristie, poklekl před donem Gilbertem Carnielem a v rychlosti mu vyprávěl, co se mu stalo. Kněz mu řekl, že by se měl spolu se svou ženou účastnit katecheze, a domluvil si s ním schůzku na další den.

Během jednoho týdne chodili oba na katecheze. Dne 6. května don Carniel navštívil domov Cornacchiolových, kde se Bruno a Iolanda vyzpovídali a pak s pravou rukou položenou na Bibli četli a podepsali formuli zřeknutí se protestantismu.

Večer Bruno sám vstoupil do jeskyně: „Začínám se modlit a nenadáde se na mě z téhož kamene dívá Panna Maria, zářící a usmívající se, a dává znamení hlavou, jako by mi říkala: »ano«, neboť hlavou pokyvuje dopředu a dozadu. Pak odešla. Velmi silná vůně: celá jeskyně je jí proniknuta. Vše v mém srdci je radost.“

Nazítří se oba manželé navrátili společně do kostela sv. Heleny, kde měli kdy si svatbu, aby se účastnili mše svaté a přijali Eucharistii. Dne 18. května byly jako veliký svátek ve farnosti slaveny první svaté přijímání a biřmování Isoly, křest Gianfranca a požehnání Carla (kterého Iolanda pokřtila tajně již při jeho narození). Tím, kdo slavil mši svatou, byl známý jezuita Virginio Rotondi, kaplan tramvajaků, z nichž mnohé při této příležitosti shromáždil. Oni byli mimo jiné těmi věřícími, mezi nimiž Cornacchiola získal v minulosti mnoho proselytů pro adventistickou církev.

Mezitím se zpráva o jeho obrácení rychle šířila: „Slibují mi, že to nenechají tak. Bože, pomoz mi. Soudruzi mě nenávidí a stejně tak protestanté,“ poznamenal si 11. května do svého deníku. Jak

jedni, tak druzi se totiž cítili zrazeni. Ale Brunovo rozhodnutí bylo neodvolatelné:

„Všechna pronásledování, která mi činili soudruzi; pokrytectví řečená jistými salónními lidmi; lži, jež pronášeli oddělení bratři, které mám stále v srdci kvůli jednotě pravdy;⁽³⁾ napadání a facky ve skladišti; žerty ze strany zlovolných, které mě poškodily ve službě; rány, jež mě přinutily, abych jako nemocný strávil některé dny v posteli, a útoky, kterých se mi dostalo, nezpůsobily, abych opustil nastoupenou cestu.“

(Pokračování)

Z italského originálu „Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane“ (Milano: Adriano Salani, 2016) vybral a přeložil fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- ⁽¹⁾ Panna Maria při svém zjevení dala Brunovi Cornacchiolovi také slib: „Každému knězi, mně velmi drahému, jehož potkáš na cestě, a prvnímu knězi v kostele řekneš: »Otče, musím s vámi mluvit.« Jestliže ti odpoví: »Zdravas, Maria, synáčku, co chceš?« a ukáže ti na dalšího kněze se slovy: »Ten je pro vás ten pravý«, ty nemlč o tom, co jsi viděl a zapsal.“ Bruno se dlouho pokoušel oslovovat různé kněze, ale očekávanou odpověď nedostával. Po 16 dnech bolesti byl zcela na dně a bez naděje. Jeho žena Iolanda mu však poradila, aby to ještě zkusil v jejich farním kostele Všech svatých. [pozn. překl.]
- ⁽²⁾ U příležitosti 25. výročí úmrtí sv. Luigio Orione zde v březnu 1965 slavil papež Pavel VI. první mši svatou v italském jazyce jako důsledek liturgické reformy po II. vatikánském koncilu.
- ⁽³⁾ Cornacchiola chce říci, jak mu velice leží na srdci, aby se oddělení bratři čili protestanté navrátili k jednotě pravé víry v katolické církvi. [pozn. překl.]

Srdečně zveme na **SVATODUŠNÍ OBNOVU** s P. Georgem Biju VC od 17. května večer do 20. května 2018 odpoledne v klášteře Želiv.

Kontakty:

tel.: 606 627 636

e-mail: anthony2010@seznam.cz

www.cz.frbill.net

I letos v brněnském Centru naděje a pomoci bude pořádán o letních prázdninách kurz pro dospívající dívky ve věku 12 – 18 let pod názvem **BÝT SAMA SEBOU**. Jedná se o týdenní kurz, probíhající vždy ve všední dny v časovém rozmezí 9.00–13.30 hod., tentokrát v termínu 9. 7. – 13. 7. 2018. Kurz je zaměřen na získání zdravého sebevědomí dospívajících a uvědomění si svojí jedinečnosti, kdy etické hodnoty jsou předkládány v souladu s morálním učením katolické církve. **Témata kurzu jsou:** osobnost, komunikace, společenská etiketa, image, partnerské vztahy, lidská sexualita, závislosti, zdravá výživa, kadeřnictví a kosmetika, během které probíhá i praktická ukáзка líčení. V rámci tohoto preventivního programu si dospívající dívka může za pomoci testů a her zjistit, v čem je dobrá, za co se může pochválit a co naopak by bylo dobré na sobě změnit k lepšímu. **Bližší informace, včetně přihlášky jsou na <https://www.cenap.cz/byt-sama-sebou-1>.** Zde je i letáček ke stažení. Těšíme se na mladé slečny, které na sobě chtějí více pracovat.

Hrdinský kněz, mučedník sv. Jan Sarkander

(20. 12. 1576 Skočov – 17. 3. 1620 Olomouc)

Uvádíme úryvek z knihy „Sarkander“ (autor Zdeněk Vyhlídal), která vypráví o posledních dnech svatého mučedníka Jana Sarkandra. Text knihy je postaven na historickém základě – autentickém záznamu tehdejšího soudního písaře Scintilly. Kniha tak pravdivě doplňuje obraz významného období našich dějin, které většinou známe pouze z beletristického podání, jež se však často rozchází s historickou pravdou. Náš úryvek představuje svěťce jako neoblomného kněze, který i na pokraji fyzických sil žil pro své životní poslání, k němuž si ho Bůh povolal. Příklad i pro naši dobu...

Kapitola devátá

Nastalo úterý osmnáctého února a Sarkander trávil v kobce svůj pátý den. Zdálo se mu však, jako by mezitím uběhla celá věčnost. Čas běžel jinak než venku, odkud sem zaléhal hřmot ulice. Den s nocí se tu prolíná téměř nepřetržitě. Ostřejší světlo sem dolétne jen tehdy, když se jeho zář na okamžik prosmýkne mezi pootevřenými dveřmi.

Sarkander ležel teď už téměř nepřetržitě, s přimhouřenýma očima a modlil se. Chvilu, kdy jej zmožil spánek, byly krátké. Krutá bolest jej zase hned vyburcovala k bdění. Po předchozích výsleších měl ramena a klouby vymknuté a felčar, který mu je přišel napravit, útlocitností nevyňikal. Jeho počínání bylo spíš jen dalším pokračováním tortury a namísto ulehčení působilo nesnesitelná muka.

Od poslední Scintillovy návštěvy sem kromě žalářníka a ranhojiče nikdo nevstoupil. Sarkander ostatně o ničí přítomnost ani nestál, neboť k utrpení těla se přidala trýzeň duše. Těžké stavy úzkosti, kruté vědomí nespravedlnosti, obvinění z věcí, které by mu nikdy ani na mysl nepřišly, činily své. Sarkander cítil bezbrzdotou zlobu, která jej zaplavuje a která ho má zničit. Výhrůžky dalším mučením, které jen jakoby bezděčně občas pronesl žalářník, jej proto tak zneklidňovaly. Každé vrznutí dveří, každá hlasitější ozvěna

přibližujících se kroků vyvolávaly strach, že si jdou opět pro něho, že hrůza mučírny dosud nepominula.

A ta představa se naplnila.

Tak krátká doba minula od posledního výslechu a žalářník tu se dvěma biřici před ním stojí znovu. Sarkander se pokoušel vstát, ale nebyl toho schopen. Sotva se stačil převrátit z boku na bok, a když se přece jen nadzvedl, nohy ho přestaly poslouchat, jako by k vlastnímu tělu ani nepatřily. Stejně tak i ruce. Navíc jen s námahou mohl pohnout hlavou, neboť obě ramena neskonale páčila kvůli zlomené klíční kosti. Ať se tedy Sarkander snažil jakkoli, stejně se znovu zvrátil a polovinou trupu zůstal ležet mezi zemí a okrajem pryčny. Žalářník pokynul biřicům a společně se jej snažili postavit, nohy vězně však znovu klesly jak podřáté. Žalářník se jej tedy s oběma otrlými chlapci chopil a nešetřně jej vláčeli chodbou, pak po schodech do soudní síně. Páni, kteří ten výjev sledovali, zdáli se poněkud překvapeni, ale znovu předstírali, že Sarkandřův zubožený stav je v nejmenším nezajímavý.

Když inkvizita přivázali k pranýři, opřel se o jeho břevno. Bolest se za tu krátkou chvíli zmnohonásobila, snažil se však od ní odosobnit. Navzdory stavu, který zmalátněval duši, rozplýval svět a vytvářel mlhu, stačil Sarkander postřehnout cosi z povznesené nálady soudců. Zdáli

se řeční více než jindy, co chvíli propukali v hlasitý smích, téměř nedůstojný řehot. Nebylo pochyb, že ke střízlivosti mají daleko. Věru nepříliš povzbudivé znamená pro chvíle, které mají nadejít.

Vtom se od hrazení studny ozval řinčivý zvuk. Sarkander napřel hlavu tím směrem. Spatřil, jak se tam kat právě uvelebil s měděnou nádobou. Cosi v ní kvedlal dřevěnou lžící. Nad kotlíkem se vznášel obláček páry.

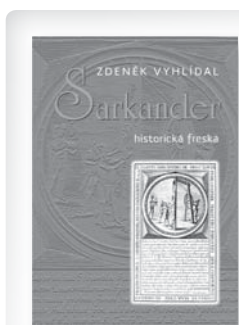
Oheň, lekl se Sarkander. Celý se rozechvěl. Zlá předzvěst se začala ještě překonávat.

Ale to už se sálem opět nesl hlas předsedy soudu. I dnes jím byl Žernovský. „Zahajuji čtvrtý výslech obžalovaného Sarkandra.“

Vězeň se znovu odvážil vzhlednout mezi stoly potažené rudým sukem. Většina tváří připomínala předchozí složení tribunálu. Ani tentokrát se však nedostavil Velen a Bitovský, zato na poslední chvíli přispěchal Ulensdorfer.

Zdálo se, že Žernovského dnes čeká obtížnější úloha než posledně. Sotva se totiž ujal slova a soudci se na okamžik ztišili, hned se už zase rozproudil hlasitý hovor. Porůznu se ozývaly trylky smíchu a rozšafného pobrukování. Žernovský proto zvýšil hlas, aby ostatní překřičel. Obrátil se k pranýři. „Sarkandře,“ pravil, „je na tobě, abys konečně přiznal, jakých zločinů ses vůči naší zemi dopustil. A tak se tě znovu ptám, dříve než promarníš poslední možnost uchránit se před útrpným právem. Jak to bylo se štolbou, který tě vezl do Krakova? S jakým posláním tam jel on a čím přítom Lobkovic pověřil tebe? Jak to bylo s truhlicí peněz, které jste s sebou vezli? Vše vyznej a věř, že tak ulehčíš vlastnímu svědomí.“

Sarkander slyšel ten vemlouvavý hlas jen jakoby z dálky. A zároveň se nemohl zbavit dojmu, že i Žernovský podivně za-

Zdeněk Vyhlídal:

SARKANDER - HISTORICKÁ FRESKA

Vydala a vytiskla Matica cyrilometodějská s. r. o.

Vydání druhé, v MCM první

Olomouc 2009

Brož., A5, 128 stran, 97 Kč

Knihu bude možno objednat v rámci velikonoční nabídky knih, kterou vložíme do Světla č. 20, a to se slevou 50 %.

Dopis čínských křesťanů, kteří žádají o azyl v České republice

Tiskové středisko ČBK zveřejnilo 9. 4. 2018 dopis čínských křesťanů, kteří vyjádřili poděkování za modlitby a přijetí v České republice. Azylů bylo uděleno pouze 8 a zbylých 70 bylo zamítnuto. Stále se lze připojit k *modlitbě 24/7* za situaci čínských křesťanů u nás – viz <http://www.modlitby24-7.cz/cinsti-krestane/info>.

TEXT DOPISU ČÍNSKÝCH KŘESŤANŮ

Vážené dámy a pánové,
jsme čínští křesťané, kteří žádají o azyl v České republice. Napsali jsme tento dopis, abychom poděkovali všem, kteří nám pořád pomáhají a kterým na nás záleží, chtěli bychom upřímně říct každému, kdo nám prokázal lásku: děkujeme Vám!

Během těch dvou let jste pamatovali ve svých srdcích na naši situaci s udělením azylu a dávali jste nám hodně podpory a péče. V únoru 2018, kdy 70 čínských křesťanů obdrželo rozhodnutí o zamítnutí azylu, jsme byli zklamáni a naše srdce byla plná strachu a obav, protože se moc bojíme, že budeme repatriováni do Číny. Ale hned poté jsme dostali podporu od mnoha Čechů. Projevy lásky a tepla od Vás, jeden za druhým, nás hřejí, abychom se nebáli toho ledového, odmítavého rozhodnutí, daly nám víc důvěry, abychom šli dál.

Čteme pečlivě každý článek v médiích, díváme se na každé video a každou fotku, věnujeme pozornost každé výzvě a podpoře. Všechny tyto věci si ve svých srdcích pamatujeme. Modlitba za nás a hořící svíčky před památníkem obětí totality nás dojímaly natolik, že naše oči nezůstaly suché. „Nebojte se, budeme za vás bojovat,“ řekli nám rozhodně naši neplacení právníci, takže se tak netrápíme. „Musíme se za ty křesťany modlit, aby věděli, že je podržíme, že nejsou sami,“ řekl jeden biskup. Cítíme v tom lásku od Boha. Jedna modlitba za druhou nám říká, že nás Bůh hluboce miluje. Dojal nás průvod v chladném počasí, různé petice taky zvyšují naši odvahu zůstat v České republice, mnoho lidí nám pomáhá tiše. Každá podpora a projev lásky nám dávají velikou sílu. Sice jsme se s mnohými z Vás nikdy neviděli, ale dodává

nám sílu a důvěru ta láska bez ohledu na státní hranice, abychom vydrželi dál, děkujeme Vám!

Před dvěma lety jsme přijeli do ČR s touhou po demokracii a svobodě, přitom jsme taky v této touze cítili zmatek a strach z neznámé země. Děkujeme Bohu za jeho ochranu, je tu tolik dobrých lidí, kteří nás podporují a snaží se, abychom necítili, že žijeme na neznámém místě. Zima v České republice je chladnější a delší, ale Vaš zájem a Vaše pomoc jako paprsek jasného slunce září na naše srdce, abychom se tak cítili tepleji. Chceme Vám říct: Díky Vám nejsme osamělí a díky Vám se snadno nevzdáme. Ještě jednou Vám děkujeme.

Bůh Vám zehnej.

Čínští křesťané žádající o azyl v ČR

(Zdroj: www.cirkev.cz)

drhává, jednotlivá slova mu splývají, jazyk jako by měl přilepený k patru. I pohled má jiný, oči mu svítí jako dravci, který si je jist svou kořistí.

„Jak je Bůh nade mnou,“ ozval se Sarkander. Ale větu nedokončil. Pražma vztekale vyskočil ze židle a rázně jej přerušil.

„Pope, nech toho kázání!“ vykřikl. „A k žádnému Bohu se neodvolávej, stejně ti to není nic platné. A rozvaž už konečně jazyk. Naše trpělivost je dávno u konce.“

„Bravo!“ vykřikl kdosi. A ostatní se k němu začali přidávat.

A tu se opět předvedl Žernovský. Pyšný a barevný jako páv, rozkročil se před ostatními v tom svém bělostném skvostném kabátci, strnule se zahleděl kamsi do prázdna a pak očima znovu sklouzl ke skřípci. „Už jednou, hned při prvním výslechu, jsme tě, Sarkandře, varovali, že žertovat tady s tebou nikdo nebude. Ale jak je vidět, radno ti není.“

Zdalo se, že teď pokyne katovi, aby začal své dílo. Ale nestalo se tak. Zno-

vu se dal slyšet Pražma. Také jeho podsaditá postava se měla co nejvíc zaskvět uprostřed této chmurné místnosti. Jeho damaškový župan budil pozornost. Navíc bylo možno si všimnout jeho nádherných bot ze zelené pruské kůže. V dlani svíral jednu z rukavic, zářila leskem soboloviny, a marnivě s ní pohazoval ze strany na stranu. „Pořád stejná písnička, Sarkandře,“ pravil. „A tak co kdybychom to vzali odjinud. K cestě do Polska tě nepochybně přiměl Lobkovic. A tys byl přece jeho zpovědníkem, není-liž pravda?“

Otázka zazněla v duchu úmluvy, na níž se soudci včera shodli. Sarkander okamžitě pochopil, na jak temnou strunu Pražma uhodil. Celou svou bytostí se vzchopil. „Ano, byl jsem jeho zpovědníkem,“ odpověděl. „Ale to s těmi věcmi, pro které mě obviňujete, nemá nic společného.“

„To se teprve uvidí,“ řekl Pražma pochybovačně. „Vlastizrada přece není provinění jenom proti lidem, ale také proti Bohu, kterým se pořád tak oháníš. A jestli k ní došlo z podnětu tvého chleboďárce, pak sám obtížil vlastní duši. A jako zpo-

vědníku se ti přece musel z tak smrtelného hříchu vyznat.“

Sarkandrův pohled nabyl na nečekané ostrosti.

„Nic takového se nestalo. Ale i kdybych o čemkoli věděl, zpovědní tajemství bych stejně neprozradil.“

„Ani nám, soudcům, kteří máme rozhodnout o tvé vině či nevině? A kteří máme moc poslat tě znovu na mučidla, stejně jako tě propustit?“ namítl Pražma.

Sarkander vzdorovitě mlčel.

Vědomí náhlé a nečekané zatvrzelosti členy tribunálu rozlítlo. Slova se opět chopil Žernovský. „Takže odmítáš odpovédět?“

Sarkander si uvědomoval ubohost vlastního postavení, v němž je svým soudcům vydán na milost a nemilost. A bál se také, aby jeho slova nezazněla nabubřele. Ale tím víc jako by nabyl rozhodnosti.

„Nechci se zpěčovat,“ pravil a snažil se přitom o tón, který by ostatní mohl co nejméně podráždit, „ale zpovědní tajemství bych neprozradil, ani kdybyste se rozhodli roztrhat mě na tisíc kusů.“ [...]

BISKUPOVÉ NESOUHLASÍ S DIVADELNÍ HROU NAŠE NÁSILÍ A VAŠE NÁSILÍ

Biskupové českých a moravských římskokatolických diecézí i apoštolský exarcha zastupující řeckokatolickou církev v ČR se na uplynulém 113. plenárním zasedání ČBK v Nitře také zabývali postojem katolické církve v ČR k plánovanému uvedení divadelní hry Olivera Frljiće *Naše násilí a vaše násilí* v rámci festivalu *Divadelní svět* podpořeného statutárním městem Brnem.

Biskupové se od uvedení zmíněné divadelní hry distancovali a v dopise primátorovi statutárního města

Brna Petrovi Vokrálovi také sdělili, že vzhledem k městské podpoře festivalu nemohou převzít záštitu nad projektem *Re:publika*, který je taktéž podpořen brněnským magistrátem. Mimo neudělení záštit se také nemohou zúčastnit akcí, které jsou s touto akcí na připomínku 100 let od vzniku Československa spojeny.

V dopise čeští a moravští biskupové zdůrazňují, že chápou festivalem deklarovanou svobodu jako pojem nepochybně spojený také s odpovědností i úctou

a uvedení Frljićovy hry označili za „výprodej křesťanství a jeho ideálů“. Taktéž uvedli, že „*takto pojaté divadelní představení je urážkou nejen českých občanů – křesťanů, ale také muslimů a v neposlední řadě všech občanů naší země*“.

Představení *Naše násilí a vaše násilí* obsahuje totiž scénu, kdy Ježíš znásilňuje muslimskou ženu, což je z křesťanského hlediska rouhání a lidsky neakceptovatelné.

Zdroj: www.cirkev.cz, 18. 4. 2018

Kardinál Duka požehnal sousoší sv. Vojtěcha

Ve čtvrtek 19. dubna, ve stejný okamžik, kdy byly v bazilice sv. Petra ve Vatikánu vyzdvíženy ostatky kardinála Berana, bylo v katedrále sv. Víta, Václava a Vojtěcha na Pražském hradě slavnostně odhaleno a požehnáno kardinálem Dominikem Dukou OP sousoší sv. Vojtěcha, Radly a sv. Radima. Dílo sochařky Karly Vobišové Žákové našlo své místo v katedrále až po 71 letech.

Historie sousoší sv. Vojtěcha začala v roce 1937 vyhlášením veřejné soutěže na jeho realizaci. Vítězkou se stala sochařka Karla Vobišová Žáková, autorka četných sochařských portrétů známých osobností. V roce 1947 zhotovila sádrové sousoší, ale po převratu v roce 1948 hrozilo nebezpečí, že komunisté odlitek zničí, tudíž ho rodina sochařky ukrývala po dlouhá desetiletí doma. A teprve nyní po 71 letech díky snaze potomků Karly Vobišové Žákové a podpoře kardinála Dominika Duky, který se tak snažil splnit poslední přání svého předchůdce Josefa Berana, jenž o návrat sousoší za svého života také usiloval, bylo dílo v katedrále slavnostně odhaleno.

Sousoší sv. Vojtěcha váží 320 kg a je provedeno ve stříbře. Je umístěno hned při vchodu do katedrály v centrální lodi, aby navázalo na ideu stavitelů katedrály, kteří ji budovali v ose kříže, jež spojuje hroby patronů sv. Víta, sv. Václava, sv. Vojtěcha a sv. Zikmunda.

Kardinál Duka ve svém proslovu vysvětlil symboliku sousoší: „*Sousoší tvoří*

dva trojúhelníky: jeden jde odshora dolů k nohám sv. Vojtěcha a symbolizuje Boží přítomnost, ale také i Boží lásku k nám; ten druhý jde přes hlavy k nohám sv. Vojtěcha a zde máme člověka, člověčí setkání. To je to tajemství Ježíše Krista, jehož služebníkem je sv. Vojtěch.“

Sv. Vojtěch je zobrazen v momentě vzkříšení, jako by žehnal příchozím z věčného života. Svědky jeho vzkříšení jsou Radla, Vojtěchův rádce a učitel, a sv. Radim, Vojtěchův nevlastní bratr a budoucí první polský arcibiskup.

Při této historické události kardinál Duka udělil také Svatovojtěžské medaile Pražského arcibiskupství a mezi oceněnými byl i vnuk sochařky Karel Josef Žák, který převzal medaili za svoji babičku a svého otce se slovy: „*Jsem velmi rád a hluboce dojat, že jsem svědkem této pro mě nepředstavitelné události, protože jsem o tomto náhrobku slyšel vyprávění svého otce... Narodil jsem se, a toto sousoší bylo součástí naší rodiny.*“

Dále vyprávěl o historii sousoší, od vyhlášení soutěže pro jeho realizaci, vybrání

návrhu jeho babičky k realizaci, druhou světovou válku, během níž babička na sousoší pracovala, a komunistický puč, který dílo na dlouho dobu umlčel. Přestože jeho rodiče se i v době komunismu snažili o umístění sousoší na jeho správné místo, pomoc jim nabídl až v roce 2010 kardinál Dominik Duka, kterému vyjádřil Karel Josef Žák své upřímné poděkování: „*S láskou mu děkuji, že tatínkovi podal pomocnou ruku a že jsme účastní tohoto zázraku, protože to je 70 let, kdy dozrávalo toto dílo, které bylo dávno vytvořeno a připraveno pro tento prostor.*“

Taktéž vyprávěl o své babičce, kterou osobně nepoznal, znal ji pouze z vyprávění tatínka, a jak sám řekl: „*Stále znovu ji poznávám na oduševnělosti každého jejího díla, kterému vdechla život. Ona babička, když dodělávala sochu, tak ji vzala do ruk, políbila a řekla jí: »Jdi!« To byla taková poslední fáze. Ona celou tu dobu, kdy tvořila, ji vdechovala život... a vdechla život i tomuto náhrobku, kterému se dnes můžeme těšit,*“ zakončil své vzpomínky Karel Josef Žák.

Svatý Vojtěch, stejně jako kardinál Beran, zemřel v zahraničí, konkrétně v Prusku při misijní činnosti mučednickou smrtí 23. dubna 997. Proto je tedy symbolické, že Beranovo úsilí o její umístění v katedrále je realizováno právě v momentě, kdy je plněna jeho poslední vůle, a jeho ostatky jsou uloženy v katedrále, nedaleko sochy sv. Vojtěcha.

Zdroj: www.cirkev.cz, 20. 4. 2018

Globalizace volá po dekonstrukci základů existence

Afričtí a evropští biskupové vydali na závěr svého setkání ve Fatimě společné prohlášení. Poukazují v něm na dvojí tvář globalizace a na rozhodující roli vztahu člověka k Bohu v dnešní společnosti.

Globalizace zasahující dnes všechny sféry života jednotlivce i společnosti je dynamický a nejednoznačný proces. Na jedné straně nabízí solidaritu mezi národy a lidmi, může sloužit spravedlnosti a míru a pomáhat sdílení duchovního a materiálního bohatství, šířit vznešené a konstruktivní ideje a hodnoty. Na druhé straně globalizace „poznamenaná hříchem, jak dnes často vystupuje, tíhne k prohlubování rozdílu mezi bohatými a chudými, mocnými a slabými; posiluje boj o moc, o růst zisku a hedonismus. Se svým voláním po dekonstrukci základů existence ničí dědictví vysoké kultury, spirituality a lidské důstojnosti, jako je nepodmíněné právo na život (potrat, eutanazie, eu-

genetika...). V některých oblastech světa dochází k projevům jakési iracionální post-modernity, vedoucí dokonce k animalizaci člověka a humanizaci zvířete,“ píše ve společné analýze současnosti evropští a afričtí biskupové.

Za této situace vyvstává základní role náboženství, totiž uctívání Boha, ve kterém člověk vstupuje do vztahu k Počátku konce dějin a celého vesmíru. Právě v tomto vztahu člověk nachází poslední smysl své pozemské cesty, jejímž vyústěním není „rozplynout se“, nýbrž Završení a Plnost. V uctívání Boha zároveň člověk nachází morální směr, cestu k životu v Dobru, a tedy také k dobrému životu, čteme v prohlášení biskupů.

Na druhé straně afričtí a evropští biskupové varují před destruktivním charakterem některých ideologií, jako je pansexualismus a gender, které ohrožují institut manželství a rodiny. Důsledkem těchto

názorů se společnost stále více atomizuje a nedostatek trvalých vztahů odsuzuje mnoho lidí k osamělosti. První obětí těchto zhoubných teorií jsou mladí lidé, proto biskupové zmiňují svá velká očekávání spojená s příští synodou. Negativní aspekty globalizace vyžadují aktivní a odvažnou bdělost kněží, zasvěcených osob, laiků a všech věřících a lidí dobré vůle, zdůrazňují dále biskupové.

Za svůj vlastní úkol, „jakožto biskupové a nástupci apoštolů“, považují afričtí a evropští biskupové shromáždění ve Fatimě především důraznou podporu rodiny a její výchovné role, a to jak prostřednictvím osobních kontaktů, tak skrze dobré užívání sdělovacích prostředků. Jak podotýkají, nezapomínají přitom na obranu chudých, nemocných, marginalizovaných a slabých, která – dodávají – není fakultativní, nýbrž je imperativem.

Zdroj: www.radiovaticana.cz, 16. 4. 2018

Pouť Matic

V neděli 15. dubna 2018 farnost Zašová přivítala kolem 200 zástupců několika Matic, mezi nimi i Matice cyrilometodějské. Jak několikrát řekl „Poutník“ Mons. Jan Peňáz, který byl hlavním celebrantem mše svaté, posláním kněží je starat se o duši, posláním poutníků Matic je péče o tělo. A jak zaznělo později z jiných úst, jsou pak také Matice, které vznikly za účelem vzdělávání, kam lze zařadit i Matici cyrilometodějskou. Jsme velmi rádi, že jsme se již podruhé mohli zúčastnit pouti Matic, tentokrát organizované Maticí zašovskou a Maticí radhošťskou.

Avšak nechci zde dělat strohý výčet toho, co se událo. Rád bych si spíše povšiml příjemné, rodinné atmosféry, která dala vzpomenout, jak je milé, když se bratři a sestry ve víře scházejí na modlitbách a mají před sebou společný cíl: oslavu Boha v srdcích lidí. Oslavu duchovní – ať už ve mši svaté, či při návštěvě jeskyňky Panny Marie Zašovské u pramene „Svaté vody“ pod místním kopcem zvaným Stračka. A pak také oslavu tělesně-duševní, lze-li to tak ří-

ci, a to především skrze příjemný kulturně-vzdělávací program.

Na tomto místě jistě stojí za zmínku existence velkolepého projektu *Evropská kulturní stezka sv. Cyrila a Metoděje*, známého také jako *Cyrilometodějská stezka*. Jde o zásluhný počin, zvláště v době, kdy křesťanské základy Evropy jsou tak často a mnoha i nevybíravými způsoby podkopávány. Jistě nebude na škodu podívat se na internetové stránky <http://www.cyril-methodius.eu>, které poskytnou nejen cenné historické informace, ale před blízcími se letními měsíci mohou nabídnout i podněty k výletům ke kořenům evropské civilizace.

Je potěšitelné, že na podobných akcích lze vidět onu pověstnou jiskru naděje pro (nejen) duchovní záchranu dnešního světa. Dokud budou existovat spravedlivé duše věřících, kteří jsou ochotni se naplno nasadit pro Boží věc a obecné blaho lidí, bude existovat i naděje na návrat lidských duší do Otcovy náruče. Je velmi prospěšné společně se modlit a vzájemně se posilovat ve

Socha Panny Marie Zašovské v jeskyňce poutního areálu Stračka

službě pro šíření Boží radostné zvěsti a v pomoci potřebným.

Je třeba poděkovat jak pořádajícím Maticím za jejich skvělou organizaci poutě, tak především Bohu za dar víry a společenství, a také Matce Boží za nezpochybnitelnou lásku, s níž nás přijala pod svůj ochranný plášť. A samozřejmě i P. Jirímu Poláškoví, duchovnímu správci zašovské farnosti. Za rok se, dá-li Bůh, těšíme na pouť na Svatém Kopečku u Olomouce!

*Mgr. Daniel Dehner,
Matice cyrilometodějská, spolek*

Pondělí 7. 5. 2018

6:05 V pohorách po horách (41. díl): Český kras – Jelínkův most **6:20** Buon giorno s Františkem **7:25** Cvrlikání (59. díl): Spolektiv **8:35** Exit 316 MISE: Kamarádka do deště **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Outdoor Films s Davidem Křížkem (25. díl): Chci vytvořit světový rekord přes Atlantik **10:55** Město strachu – Pákistán **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **13:20** Szidi Tobias & band **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Eva Langrová **15:15** Múzeum Kysuckej dediny vo Výchylovke **15:35** Můj Bůh a Walter: Kristus **16:00** V souvislostech (228. díl) **16:25** Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš **17:15** Putování Modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **18:10** Víra do kapsy [P] **18:25** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Tajuplná jeskyně **18:35** ARTBITR – Kulturní magazín (56. díl): O Janu Zahradníčkovi **18:45** Česká věda [P] **19:00** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg [P] **19:20** Mosambik – Bom Padre **20:00** Adopce nablízko [L] **21:00** UNITED Report (3. díl): Síla **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Kulatý stůl (239. díl): Jak se neztratit ve světě médií **23:35** Terra Santa news (292. díl): 2. 5. 2018 **0:00** Noční univerzita: P. Daniel Ange – A dám vám nové srdce **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 8. 5. 2018

6:05 Slavnostní koncert k 60. výročí Lidové konzervatoře Ostrava **6:40** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Koubským, 1. díl **7:25** Pod lampou **9:30** V souvislostech (228. díl) **9:55** Muzikanti, hrajte **10:25** Noční univerzita: P. Daniel Ange – A dám vám nové srdce **11:35** Turzovka **12:00** Mše svatá z kostela Panny Marie Matky Církve: Turzovka [L] **13:25** Ars Vaticana (15. díl) **13:40** V pohorách po horách (41. díl): Český kras – Jelínkův most **13:50** Exit 316 MISE: Kamarádka do deště **14:10** Kulatý stůl (239. díl): Jak se neztratit ve světě médií **15:45** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **16:05** Noční univerzita: PhDr. Jan Stříbrný – Češi v dramatech 2. světové války **17:15** Mezi pražci (68. díl): Květen 2018 **18:00** Noeland (35. díl) **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka **18:35** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:40** Animované příběhy velikánů dějin: Helen Keller (1880–1968) **19:10** Léta letí k andělům (52. díl): Petr Larva – sklářský výtvarník **19:30** Zpravodajské Noeviny (955. díl): 8. 5. 2018 [P] **20:00** Sedm výprav Josefa Vágnera (8. díl): speciál [P] **21:05** Česká hudba na zámcích Moravy a Slezska: Hradec nad Moravicí **21:40** Řeckokatolický magazín (155. díl) [P] **22:00** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobenství o zasetém semeni, o hořčičném zrnku a o kvasu **22:40** Mikroregion Třemšín (5. díl) **22:50** Terra Santa news (292. díl): 2. 5. 2018 **23:15** Jak potkávat svět (60. díl): S Josefem Vejvodou **0:40** Zpravodajské Noeviny (955. díl): 8. 5. 2018 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 9. 5. 2018

6:05 Jak potkávat svět (60. díl): S Josefem Vejvodou **7:30** Zpravodajské Noeviny (955. díl): 8. 5. 2018 **7:50** Noční univerzita: Karel Řežábek – Byl pozván také Ježíš **8:45** Ars Vaticana (15. díl) **9:00** Živě s Noe [L] **9:15** Plečnickův kostel sv. Františka v Lublani **9:30** Přímý přenos generální audience papeže [L] **10:40** Na La Salette s Boženou Rajnušovou **11:05** Slovanský Velehrad **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:55** Adopce nablízko **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Jarda Svoboda **15:15** Exit 316 MISE: Kamarádka do deště **15:35** Zpravodajské Noeviny (955. díl): 8. 5. 2018 **16:00** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **16:20** MFF Strážnice 2016: Z blízka

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRAV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

i z daleka **17:30** Život na zámku Břežany **17:55** Víra do kapsy **18:15** Můj Bůh a Walter: Vykoupení [P] **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Zázraky Pražského Jezulátka **18:40** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:45** Dopisy z rovníku **19:30** Terra Santa news (293. díl): 9. 5. 2018 [P] **20:00** Adorace [L] **21:05** Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil – herec **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Noční univerzita: Doc. Jaroslav Med, CSc. – Bohuslav Reynek **23:05** Generální audience Svatého otce **23:30** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **23:55** Slavnostní koncert k 60. výročí Lidové konzervatoře Ostrava **0:30** Dobrý pastýř Msgr. Jesús Juárez, SDB **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 10. 5. 2018

6:05 Putování Modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **6:55** Světově známé výšivky z Cífera **7:10** Mezi pražci (68. díl): Květen 2018 **8:00** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **8:20** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobenství o zasetém semeni, o hořčičném zrnku a o kvasu **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Terra Santa news (293. díl): 9. 5. 2018 **9:40** Česká věda **10:00** Papež František v Toskánsku: Návštěva Loppiana a setkání s Hnutím Fokoláre [L] **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá ze Slavnosti Nanebevstoupení Páně: kaple Telepace [L] **12:55** Slavnostní koncert k 60. výročí Lidové konzervatoře Ostrava **13:30** Generální audience Svatého otce **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Bez hábitu: Piaristé – Strážnice **15:30** Muzikanti, hrajte **16:05** Zpravodajské Noeviny (955. díl): 8. 5. 2018 **16:25** Řeckokatolický magazín (155. díl) **16:45** V pohorách po horách (41. díl): Český kras – Jelínkův most **17:00** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Koubským, 1. díl **17:40** ARTBITR – Kulturní magazín (56. díl): O Janu Zahradníčkovi **18:00** Animované příběhy velikánů dějin: Helen Keller (1880–1968) **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Chrám na Skále **18:40** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:50** Ars Vaticana (16. díl) **19:00** Večeře u Slováků: 7. neděle velikonoční [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny (956. díl): 10. 5. 2018 [P] **20:00** Děkujeme Vám! [L] **21:05** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (138. díl): Skalica [P] **22:30** Pod lampou [P] **0:35** Zpravodajské Noeviny (956. díl): 10. 5. 2018 **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 11. 5. 2018

6:05 Zpravodajské Noeviny (956. díl): 10. 5. 2018 **6:25** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (23. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **6:45** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **7:05** Noční univerzita: Doc. Jaroslav Med, CSc. – Bohuslav Reynek **8:05** Odkaz vysokoškolských předků **8:10** Dobrý pastýř: Mons. Marcello Palentini **8:40** Víra do kapsy **9:00** Živě s Noe [L] **9:20** Příběh o Žofii **10:05** Soňa **10:25** Adopce nablízko **11:30** Živě s Noe [L] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** Ars Vaticana (16. díl) **13:00** Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil – herec **13:20** Szidi Tobias & band **14:00** Živě s Noe [L] **14:30** Pro vita mundi: Mgr. Bohumír Jakubák

15:15 Putování Modrou planetou: Jemen – 1431 Hidžry **16:10** Zpravodajské Noeviny (956. díl): 10. 5. 2018 **16:30** Se salesiány na jihu Madagaskaru: ANKILILLOAKA **16:55** Sedm výprav Josefa Vágnera (8. díl): Speciál **18:00** S Bohem podél Rio Maraňon **18:25** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Křížová cesta **18:40** Můj Bůh a Walter: Vykoupení **19:00** Mezi pražci (68. díl): Květen 2018 **20:00** Kulatý stůl (240. díl): Manželství v 21. století [L] **21:30** Živě s Noe [P] **22:05** Večeře u Slováků: 7. neděle velikonoční **22:30** V pohorách po horách (41. díl): Český kras – Jelínkův most **22:45** Hlubinami vesmíru s dr. Pavlem Koubským, 1. díl **23:30** Večer chval: Přehlídka církevních škol, Odry **0:50** Evropská katolíci v utajení – Kosovo **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 12. 5. 2018

6:05 Klapka s ... (105. díl): Michal Mačička **7:30** Ale on není bílý **8:05** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **8:10** Noeland (35. díl) **8:40** Animované příběhy velikánů dějin: Helen Keller (1880–1968) **9:15** UNITED Report (3. díl): Síla **9:40** Víra do kapsy **9:55** Exit 316 MISE: Kamarádka do deště **10:15** UNITED Report 2017: dopolední program **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:10** Česká věda **14:25** Vezmi a čti: Duben 2018 **14:45** Terra Santa news (293. díl): 9. 5. 2018 **15:05** Večeře u Slováků: 7. neděle velikonoční **15:35** Zatoulané pohádky: Chodské slavnosti 2016 **16:50** Sedm výprav Josefa Vágnera (8. díl): speciál **18:00** Náš dům v kosmu – ekologie a bioetika (24. díl): autor a průvodce Marek Orko Vácha **18:25** Sedmihlásky (34. díl): Když začne skřivánek **18:30** Putování do Lurd s Luckou a Bárou: Křížová cesta **18:40** Muzikanti, hrajte **19:15** Světlo pro Evropu (2. díl): Geoblocking [P] **19:30** V souvislostech (229. díl) [P] **20:00** Andělé na kolejích [P] **21:05** Kříž nebo meč [P] **21:50** V pohorách po horách (42. díl): Poludňový Grůň – Malá Fatra [P] **22:00** Můj chrám: Pavel Svoboda, la Cathédrale de Strasbourg, Štrasburg **22:25** Modlitba růžence z Fatimy [L] **23:35** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **23:55** Vezmi a čti: Duben 2018 **0:15** Řeckokatolický magazín (155. díl) **0:30** Naše cesta: Salesiáni na Madagaskaru **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 13. 5. 2018

6:05 Bol som mimo: Od teraz po tvojom – Denis Blaho **7:10** Mezi pražci (68. díl): Květen 2018 **7:55** Řeckokatolický magazín (155. díl) **8:10** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (138. díl): Skalica **9:35** Do varu s Maxem Kašparů (3. díl): Krize životních hodnot **10:00** Večeře u Slováků: 7. neděle velikonoční **10:30** Mše svatá z kostela sv. Jana Nepomuckého: Čeladná [L] **11:50** ARTBITR – Kulturní magazín (56. díl): O Janu Zahradníčkovi **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** V souvislostech (229. díl) **12:40** Světlo pro Evropu (2. díl): Geoblocking **12:50** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **13:35** Kříž nebo meč **14:20** Muzikanti, hrajte **14:55** Andělé na kolejích **16:00** Adopce nablízko **17:00** P. Vojtěch Kodet – Tajemství Božího království: Podobenství o pleveli mezi pšeníc (Mt 13,24–30; 36–41) [P] **17:35** Česká věda **17:55** Sedmihlásky (38. díl): Za Nivniců na vysokém kopci **18:00** Noeland (36. díl) **18:30** Hermie – obyčejná housenka **19:05** UNITED Report (3. díl): Síla **19:30** Exit 316 MISE: S tebou mě nebaví svět [P] **20:00** Slavnostní galavečer 25. Celostátní přehlídky zájmové umělecké činnosti studentů církevních škol [P] **21:45** Dejte nám křídla (1/5) [P] **22:45** Sedm výprav Josefa Vágnera (8. díl): speciál **23:50** Léta letí k andělům (30. díl): Jan Potměšil – herec **0:15** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:35** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa news **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 7. 5. o 17:30 hod.:
Doma je doma (Odvážny rok – 02H vydať svedectvo)

Ôsma katechéza Odvážneho roka – duchovnej prípravy na P18 a SDM v Paname – predstavuje stotníka pod krížom, ktorý odvážne vydáva svedectvo. Pali Danko a jeho hostia pátrajú po príčinách nášho strachu verejne sa priznať ku Kristovi a jeho krížu.

Utorok 8. 5. o 12:00 hod.: Svätá omša z Turzovky

Priamy prenos sv. omše pri príležitosti otvorenia sezóny na hore Živčáková.

Streda 9. 5. o 21:50 hod.:
Fatimské posolstvo (dokumentárna miniséria)

Miniséria spoločnosti EWTN o Fatimskom posolstve. Sto rokov nasledujúcich po fatimských zjaveniach môžeme označiť za storočie kresťanských mučeníkov, keďže kresťanstvo čelilo najhoršiemu prenasledovaniu od čias Rímskej ríše.

Štvrtok 10. 5. o 21:10 hod.: Poltón klub (A.M.ÚLET)

Hudobná skupina z Moravičan, hrajúci autorský drevený pop. Úspešný pokus o akustický minimalizmus s dôrazom na texty Janka Adamca.

Piatok 11. 5. o 17:30 hod.:
Vatikánsky tajný archív (dokument)

Čo si máme predstaviť pod pojmom Vatikánsky tajný archív? Čo sa skrýva za jeho múrmi? Odpovede na tieto otázky sú fascinujúcou cestou do jedného z najväčších svetových výskumných stredísk s jeho najnedostupnejšími miestami a množstvom vzácných historických dokumentov.

Sobota 12. 5. o 20:30 hod.:
Kateri (film)

Sirota Kateri sa dozvedá o Ježišovi Kristovi od francúzskych katolíckych misionárov, ktorí prišli do indiánskych dedín Mohawkov po ukončení krvavých bojov medzi indiánskymi kmeňmi. Kateri známa ako „Lalía Mohawkov“ sa stáva jednou z najhorlivejších konvertitiek svojho ľudu. Zomiera ako 24 ročná v roku 1680. V roku 2012 bola ako prvá indiánka vyhlásená za svätú.

Nedeľa 13. 5. o 10:00 hod.:
Svätá omša

Priamy prenos sv. omše z farnosti výhercu výtvarnej súťaže Pre Kľbo v kategórii Kolektív.

Zveme všetkých na **POUŤ ZA VÍRU V RODINÁCH**, ktorá sa uskutoční **13. května 2018**. Pouť povede **od katedrály sv. Václava v Olomouci do baziliky Navštívení Panny Marie na Svatém Kopečku u Olomouce**. Cesta je dlhá asi 7 km a jde zhruba o 2 hodiny chůze. Podle svých fyzických sil a možností se můžete k pouti přidat: na srazu ve 12.45–13.00 hod. před katedrálou nebo asi ve 14.25–14.30 hod. pod kopcem v Samotíškách (zde je také možné nastoupit na autobus a vyvézt se nahoru) či v 15.00 hod. na mši svaté v bazilice na Svatém Kopečku. **Blíží informace** najdete na www.rodinnyzivot.cz. **Kontakt:** Marcela Řezníčková, tel. 587 405 250, mobil 720 110 750, e-mail: reznickova@arcibol.cz.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
5. – 12. KVĚTNA 2018

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 6. 5.		PO 7. 5.		ÚT 8. 5.		ST 9. 5.		ČT 10. 5.		PÁ 11. 5.		SO 12. 5.	
Antifona	518	582	518	582	518	582	1653	1870	632	711	642	722	642	722
Žalm	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881	783	881
Ranní chvály:														
Hymnus	518	582	518	582	518	582	1653	1870	632	711	642	722	642	722
Antifony	611	687	935	1046	950	1062	965	1079	633	712	998	1115	1014	1132
Žalmy	921	1030	936	1046	950	1063	965	1079	813	914	998	1115	1014	1132
Krátké čtení a zpěv	611	687	615	692	618	695	1362	1520	633	712	644	724	649	730
Antifona k Zach. kantiku	611	688	615	692	618	695	1362	1521	633	712	644	724	649	730
Prosby	612	688	615	692	619	696	1655	1872	633	712	645	725	650	731
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	619	696	1362	1521	634	713	645	726	1364	1523
Modlitba během dne:														
Hymnus	519	583	519	583	519	583	519	583	634	713	643	723	643	723
Antifony	519	584	519	584	519	584	519	584	635	714	643	723	643	723
Žalmy	926	1036	940	1052	955	1068	971	1085	635	714	1004	1121	1019	1138
Krátké čtení	612	689	616	693	619	696	622	700	637	716	646	726	651	732
Závěrečná modlitba	612	689	616	693	619	696	622	700	634	713	645	726	651	732
Nešpory:														
SO 5. 5.														
Hymnus	517	581	517	581	517	581	517	581	1362	1521	628	707	641	721
Antifony	609	686	613	690	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1126
Žalmy	916	1025	930	1040	945	1057	960	1073	629	708	638	717	1009	1126
Kr. čtení a zpěv	609	686	613	690	617	694	620	697	1363	1522	639	719	647	727
Ant. ke kant. P. M.	610	686	614	691	617	694	620	698	1363	1522	640	719	647	728
Prosby	610	687	614	691	617	694	621	698	1664	1881	640	720	648	729
Záv. modlitba	612	689	612	689	616	693	619	696	1362	1521	634	713	645	726
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1238	1374	1242	1379	1260	1398

Liturgická čtení
Neděle 6. 5. – 6. neděle velikonoční

 1. čt.: Sk 10,25–26.34–35.44–48
 Ž 98(97),1,2–3ab.3cd–4

 Odp.: srov. 2 (*Hospodin zjevil svou spásu před zraky pohanů.*
 Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: 1 Jan 4,7–10

Ev.: Jan 15,9–17

Pondělí 7. 5. – ferie

1. čt.: Sk 16,11–15

Ž 149,1–2.3–4.5–6a+9b

 Odp.: 4a (*Hospodin miluje svůj národ.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 15,26–16,4a

Úterý 8. 5. – nezávazná památka Panny Marie, Prostřednice všech milostí

1. čt.: Sk 16,22–34

Ž 138(137),1–2a.2bc–3.7c–8

 Odp.: 7c (*Zachraňuje mě tvá pravice, Hospodine.*
 Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 16,5–11

Streda 9. 5. – ferie

1. čt.: Sk 17,15.22–18,1

Ž 148,1–2.11–12.13–14a.14bc

 Odp.: *Nebe i země jsou plny tvé slávy.* Nebo: *Aleluja.*

Ev.: Jan 16,12–15

Čtvrtek 10. 5. – slavnost
Nanebevstoupení Páně

1. čt.: Sk 1,1–11

Ž 47(46),2–3.6–7.8–9

 Odp.: 6 (*Bůh se vznáší za jásetu, Hospodin vystupuje za hláholu trub.* Nebo: *Aleluja.*)

2. čt.: Ef 1,17–23

nebo Ef 4,1–13

Ev.: Mk 16,15–20

Pátek 11. 5. – ferie

1. čt.: Sk 18,9–18

Ž 47(46),2–3.4–5.6–7

 Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 16,20–23a

Sobota 12. 5. – nezávazná památka sv. Nerea a Achillea nebo sv. Pankráce
(v pražské arcidiecézi: svátek Výročí posvěcení katedrály)

1. čt.: Sk 18,23–28

Ž 47(46),2–3.8–9.10

 Odp.: 8a (*Bůh je králem celého světa.* Nebo: *Aleluja.*)

Ev.: Jan 16,23b–28

ZE ŽIVOTA SVĚTCŮ

ŽIVOT SVATĚ BERNADETY
*René Laurentin • Z francouzštiny
 přeložila Terezie Brichtová OP •
 Odpovědná redaktorka Ludmila
 Martinková*

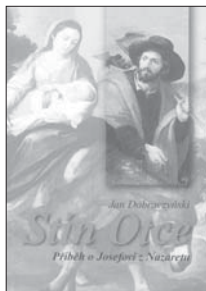
Svatá Bernadeta Soubirousová (1844–1879) pocházela z velmi chudé rodiny žijící v Lurdech, což byla tehdy bezvýznamná obec na jihu Francie. Jako čtrnáctileté se jí roku 1858 opakovaně zjevila Panna Maria, představila se jako Neposkvrněné Početí a vyzývala lidstvo k pokání a obrácení. Poprvé ji Bernadeta spatřila 11. února (v ten den slavíme svátek Panny Marie Lurdské). Později bylo zjevení církvi prohlášeno za pravé a Lurdy se staly snad nejnámějším poutním místem na světě. Kniha známého francouzského mariologa čerpá z autentických pramenů a vypráví o tom, jak ony nadpřirozené události ovlivnily další život vizionářky.

*Karmelitánské nakladatelství • Druhé, upravené vydání
 Brož., 130x189 mm, 200 stran, 259 Kč*

STÍN OTCE

*Jan Dobraczyński • Z polštiny přeložila
 Marie Havránková*

V tomto románovém příběhu o svatém Josefovi z Nazaretu se autor ujímá nejen úžasného úkolu převyprávět život významného světce, nýbrž rekonstruuje i kulturní pozadí, ve kterém se světcův život odehrával. Zachycuje nesnáze jeho každodenní-

ho života stejně jako napjatou atmosféru tehdejší doby, v níž Židé očekávali příchod Mesiáše, politické události na dvoře Heroda Velikého, vládcovy intriky, zvrácenosti a zločiny. Vychází při tom z biblických pramenů i z rozsáhlého literárního materiálu tehdejší doby.

*Paulínky • Čtvrté vydání
 Brož., 140x205 mm, 272 stran, 215 Kč*

TEOLOGIE

SPIRITUÁLNÍ TEOLOGIE

*Michal Altrichter • Odpovědná redaktorka Luisa
 Karczubová*

Tato odborná publikace zahrnuje důležitá témata duchovního života a jejich uchopení v každodenním životě. Četné otázky, které vyslovuje současný člověk a které byly důležité i pro předchozí generace, se systematicky vyhodnocují.

I když text vyrostl z mnohaleté zkušenosti ve výuce oboru na teologické fakultě, nemá pouze studijní účel. Publikace sleduje klasické dělení:

Duchovní události - umění vstoupit do tajemství, Vítězství Ducha v křesťanské spiritualitě, Setkáváme se s přáteli - hagiografie a Eschatologie - dovršení Božího díla v jeho Srdci. Text doprovázejí shrnující praktické otázky a představení nejnovější světové a české literatury v oblasti spirituální teologie.

*Refugium Velehrad-Roma, s.r.o.
 Váz., 130x210 mm, 736 stran, 550 Kč*

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o.,
 Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

982707-0262/2011	TZ	
------------------	----	---

Malice cyrilometodějská s. r. o.
 Dolní nám. 24
 771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Malice cyrilometodějské, spolku. Vydává Malice cyrilometodějská, spolok. Dolní nám. 24, Olomouc - IČO 00533866. Tiskne nakladatelství Malice cyrilometodějské, spolku. Redakce: Setředaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Daniel Dehner, redaktor Mgr. Theol. Tomáš Kiml. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bídy v oblasti víry a mravů. Neznámá to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz; registrace: značka MK ČR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: CD Photo s.r.o., Chrenovská 21/14, 949 01 Nitra, telefon 00421 903 263 525; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 3335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se používáme konečnému usudku církve. Nevyžadáme nezveřejněné příspěvky nevracíme.